

LƯƠNG KIM NGHĨA

100 TRUYỆN TIỂU LÂM VIỆT NAM

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA - THÔNG TIN

TRUYỆN TIỂU LÂM CHỌN LỌC

Lương Kim Nghĩa: biên soạn

100 TRUYỆN TIẾU LÂM CHỌN LỌC

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA - THÔNG TIN

VUI MỘT CHÚT

Tại một khách sạn. Người quản lý nói với ông khách đến thuê khách sạn:

- Tôi chưa thể cho anh chị thuê chung một phòng chừng nào anh chưa chứng minh được đây là vợ anh.

- Nếu anh chứng minh được đây không phải là vợ tôi thì tôi đội ơn anh cả đời.

KHÔNG CAN THIỆP

- Thế có nghĩa là anh nhìn thấy tên tội phạm bóp cổ bà nhạc của anh?

- Thưa tòa, nhìn thấy ạ.

- Vì sao, anh không xông tới giúp?

- Tôi cũng muốn, song nhìn thấy hấn ta tự mình có thể giải quyết được nên tôi quyết định không can thiệp.

MẸ KHÔNG CHO PHÉP

Hai ông bà già vào buổi chiều mùa đông ngồi ở nhà. Ông lão bảo:

- Bà nó ơi. Hãy nhớ lại thời trẻ của chúng mình đi!

- Được thôi! - Bà lão đồng ý - Ông hãy ra chờ tôi ở chỗ... như hồi trẻ ấy...

Ông lão thành kính trở lại điểm hẹn thuở xưa ngồi chờ một giờ rồi hai giờ, rét thấm tím cả người, răng run cầm cập ông quay trở về nhà gắt:

- Bà lão, làm sao bà không tới?

- Dạ thưa, mẹ em không cho phép ạ!

SAY

Có hai anh chàng lâu ngày mới gặp mặt liền kéo nhau vào quán. Sau khi đã rượu đã ngà ngà hai chàng lên xe máy phóng đi. Đi được một lúc anh ngồi sau nói với anh đang trước:

- Này cậu, phóng vừa vừa thôi chứ, tớ chưa muốn chết đâu..

Anh ngồi trước giật mình trả lời:

- Ô vậy mà từ nãy đến giờ tớ cứ tưởng cậu dè
tớ.

- !!!

CHÓ LIÊN DA

Một chàng trai tới nhà người yêu chơi. Thấy
ông nhạc vót tằm bị chảy máu tay, anh ta nói:

- Không sao đâu bác ạ, chó liên da, già liên
xương mà.

LẤY VỢ MÀ VẪN CÒN... RIN

Xã nọ có thành tích sinh đẻ kế hoạch rất giỏi,
mỗi gia đình dứt khoát chỉ sinh từ một đến hai
con, không hề có đứa thứ ba. Nào là đặt vòng, triệt
sản, thắt ống dẫn tinh... Nghĩa là mọi biện pháp
tránh thai được áp dụng tới một trăm linh một
phần trăm. Người ta còn đồn rằng: có hai vợ chồng
nhà nọ lấy nhau đã ba tháng mà chưa hề làm
"động tác đầu" trong quy trình "sản xuất công
dân". Gương mẫu mà! Nghe đâu trước khi cưới họ
cam kết với nhau phải đặt công tác lên hàng đầu,

năm sau mới lo chuyện sinh con đẻ cái. Chị vợ tuy về lý thuyết thì nhất trí nhưng trong thâm tâm chưa thông lắm, bèn nghĩ ra nhiều kế để dụ anh chồng vào tròng. Đầu tiên chị sắm một chiếc giường lò xo thật mô đen, trải nệm trắng và rắc nước hoa thơm ngát. Thật là hấp dẫn. Chỉ mới nhìn qua, dầu ai không buồn ngủ cũng muốn leo lên nằm ngay. Nhưng chồng chị nhác tròng, đọc to:

Ta phải kiểm điểm cái giường

Có nó, kế hoạch thường thường hỏng to.

Thế là mưu cái giường bị bể. Hai người lại tiếp tục "ăn cơm tập thể, nằm giường cá nhân". Thua keo này, bày keo khác. Lần này chị vợ quyết tâm hơn, chị kiếm được phương thuốc mang tên "nhứt dạ ngũ giao sinh ngũ tử" đem ngâm rượu Bàu Đá hãm hoi (Rượu Bàu Đá Bình Định uống một chén ba ngày sau miệng còn thơm). Chị đặc ý lắm nhắm "Anh ấy thích ăn cơm có chén rượu ngon, phen này phải biết".

Đến bữa, chị xào nấu toàn cao lương mỹ vị dọn ra la liệt, không quên một đĩa thức nhắm mà anh ta ưa thích. Nhưng nào ngờ vừa xách chai rượu bỏ thận ra chưa kịp rót anh chồng đã cảnh cáo:

Ta phải kiểm điểm cái chai

Có nó, kế hoạch thường sai bét nhẹ.

Mưu kế lần nữa bất thành. Chị vợ tức lắm nhưng kiên trì theo đuổi mục đích. Một hôm chị giả dò đau lưng, nhờ anh chồng bắt gió một hồi mà mặt vẫn tỉnh bơ, chị liền áp dụng câu Kiều "Xem trong âu yếm có chiều lả lơi". Thấy tình thế nguy cấp, anh nghiêm giọng đọc luôn:

Ta phải kiểm điểm cái lưng

Có nó, kế hoạch nửa chừng đi toi.

Đến đây thì chị vợ hết cách. Sự bất quá tam mà.

Thật là đáng khâm phục cho quyết tâm sắt đá của anh chồng.

Anh chồng thấy mình ba lần thắng thế, tự hào lắm. Anh thường khoe với bạn bè rằng mình đang ở tình trạng Lưu Bình - Châu Long, phải vinh quy bái tổ mới được động phòng hoa chúc.

Bạn bè thấy vậy hay tìm cách trêu chọc anh ta. Một lần, trong cuộc họp ở xã, có người lấy mảnh giấy ghi rằng "Yêu em ghê lắm" rồi ký mạo danh anh ta bên dưới. Mảnh giấy ấy được chuyển cho một cô gái độc thân xinh đẹp.

Cô ta cũng là tay văn nghệ. Cô ghi ngay vào mặt sau:

Bây giờ nước mới hỏi non

Sao đã có vợ mà còn trăng hoa?

Rồi chuyển cho anh ta. Anh dò mắt lúng túng. Sau vài phút suy nghĩ anh mới hiểu là bạn bè chơi khăm mình. Nhưng anh cũng lấy tinh thần, quyết không hổ mặt văn chương với người đẹp. Anh liền hạ bút trả lời:

*Non hỏi nước mới cười khà
Tuy rằng lấy vợ nhưng mà... còn rìn!*

SÚNG SẴN

Tiền con trai lên thành phố học, ông bố thân mật nói:

- Thành phố là chốn ăn chơi. Thời trẻ, bố từng sống ở đó, nên bây giờ không muốn cấm đoán con những điều tuổi trẻ thường mắc phải. Các cô gái ở đấy xinh đẹp và đầy quyến rũ. Con có thể khuấy khỏa chút ít. Có điều, mẹ con là người nghiêm khắc? Vậy, khi cần tiền thanh toán cho cô nào, con cứ viết thư về cho bố, nhưng nhớ nói đấy là tiền chi cho các cuộc đi săn...

Một thời gian sau, ông bố nhận được một loạt thư xin tiền đi săn. Lúc ở ngoại ô, lúc ở Gia Lâm và nhiều nơi khác, với những con số đáng ngại, mỗi lúc một tăng, từ 300 nghìn đến 500 nghìn rồi 1

triệu. Đang định viết thư khuyên con bớt "săn bắn" để chăm lo việc học hành và để đỡ tốn tiền thì ông bố nhận được thư mới của con trai: "Gửi gấp 2 triệu để chữa súng săn."

GẠT TÀN

Có người đàn ông đem đơn ly dị đến tòa án xin được ly dị.

Quan tòa: Tại sao ông lại muốn ly dị?

Người đàn ông: Tại vì cô ta thích hút thuốc ở trên giường.

Quan tòa: Thế thì có sao đâu?

Người đàn ông: Nhưng cô ta cứ gạt tàn thuốc vào tai tôi.

Quan tòa: ???

KHOE

Một anh khoe với bố của bạn gái:

- Hôm qua cháu vừa đánh nhau với một thằng già như bác!

THÓI XẤU

Nàng: Anh có hút thuốc bao giờ không?

Chàng: Không bao giờ.

Nàng: Vậy anh có uống rượu chứ?

Chàng. Đời anh chưa từng uống một giọt rượu nào.

Nàng: Thế còn cờ bạc? Chắc anh cũng có đánh chứ?

Chàng: Không khi nào, em cũng biết đấy.

Nàng: Vậy ngoài em ra anh còn để ý đến cô nào không?

Chàng: Em phải tin anh chứ. Anh chỉ có duy nhất em mà thôi!

Nàng: Nhưng anh cũng phải có một thói xấu gì

Chàng: À, đúng là thỉnh thoảng anh có nói dối.

ANH HAI VỢ

Một anh chàng có hai vợ, tối đến ngủ chung với vợ cả ở phòng trong, vợ lẽ ngủ phòng ngoài. Vào một đêm khuya, vợ lẽ hát:

Đêm khuya, gió lộng sóng yên.

Lái kia có muốn, ghé thuyền sang chơi.

Anh chàng nọ lòng thì rất muốn ra, nhưng vợ
cả giữ chặt quá, liền đáp:

Muốn sang bên ấy cho vui,

Mắc đôn lính gác, khó xuôi được đò!

Cô vợ cả nghe thấy vậy liền hát:

Sông kia ai cấm mà lo,

Muốn xuôi thì nộp thuế đò rồi xuôi!

Cô vợ bé vội đáp:

Chẳng buồn chẳng bán thì thôi,

Qua đôn hết vốn còn xuôi nổi gì.

Anh chàng thấy vậy tức lắm. Phàm là lái buôn
tất nhiên phải trường vốn lãi nhiều, có chi chịu
hảm hiu như vậy. Bèn hát rằng:

Anh đây buôn một bán nghìn,

Vôn dài lãi hơn xá chi một đôn!

Vợ cả thấy chồng ba hoa có phần hơi quá, già
hai thứ tóc trên đầu rồi đầu còn phong độ như năm
nào nữa, cười khẩy mà rằng:

Khoe khoang chẳng ngưng cái mồm,

Gấp đôi chắc được nghìn đời đầu ra!

Khi đó vợ hai mới chợt hiểu là vợ cả đã nhâm.
Đâu vì tuổi cao sức yếu, chẳng qua mới cũ khác
nhau? Đầu gôi tay áp những mong được trăm năm,

ai ngờ xuân sắc mặn nồng qua nhanh hơn gió
thoảng trước nhân tình thế thái như thế mà than
ràng:

*Hay chẳng mới cũ khác ra.
Em đây vẫn thấy một ra ba nghìn !*

ÔI TÌNH YÊU!

Nếu bạn giới thiệu cô ta với gia đình mình, cô ta cho là bạn định "trói buộc" cô ta.

Nếu bạn không giới thiệu, cô ta cho là bạn chỉ định quen cô ta "qua đường" không tính chuyện lâu dài.

Nếu bạn tặng nhiều quà cáp cho cô ta, cô ta nghi ngờ bạn đang có "ý đồ mờ ám".

Nếu bạn không tặng quà, bạn bị cho là người keo kiệt, không biết ga lăng.

Nếu bạn thường xuyên đưa đón cô ta đi làm, đi học, cô ta cho rằng bạn quản lý chặt quá!

Nếu bạn không đưa đón, cô ta sẽ bảo bạn không quan tâm, chăm sóc.

Nếu bạn làm theo những gì cô ta **muốn**, cô ta bảo bạn nhu nhược.

Ngược lại, bạn không phải là người chiều chuộng cô ta.

Nếu bạn không xin phép ba mẹ cô ta mỗi lần đi chơi, bạn là người không lễ phép.

Cô ta cho rằng những cuộc đi chơi lén lút, không xin phép thú vị hơn (cũng như những nụ hôn vụng trộm bao giờ cũng ngọt ngào hơn vậy).

Nếu bạn không cho cô ta biết những gì bạn định làm, cô ta sẽ giận dữ vì bạn không coi cô ta ra gì, không "thèm" chia sẻ với cô ta.

Cô ta không cho bạn biết những gì cô ta định làm, lý do: đợi có kết quả mới cho biết, sợ "nói trước bước không qua".

Bạn hứa sẽ cưới cô ta, cô ta cho bạn là "con ma nhà họ Hứa", những người hay hứa thường ít khi thực hiện lời hứa.

Nếu không hứa hẹn về một đám cưới, bạn bị cho là còn mơ tưởng đến một người khác.

Nếu bạn ít nói "họ" cho bạn là cục mịch lạnh lùng hoặc tệ hơn bạn không biết cách nói chuyện.

Nếu bạn nói chuyện có duyên, họ nói bạn giả dối, mồm mép.

Nếu bạn hỏi "tối nay em đi đâu?", cô ta bảo bạn xét nét nhỏ mọn.

Nếu bạn không hỏi, cô ta cho rằng bạn hết yêu cô.

Nếu bạn cãi tay đôi với cô ta, bạn là người tính toán, hơn thua với cô ta từng ly từng tí.

Nếu bạn im lặng, điều đó với cô ta, nghĩa là bạn không còn quan tâm đến cô ta.

Và sau cùng nếu bạn không nói "anh yêu em", cô ta nghĩ rằng bạn không yêu cô ấy.

Ngược lại nếu bạn luôn miệng nói câu này, cô ta sẽ cho bạn là người... chỉ yêu bằng mồm!

CÁC MẶT

Tại hội nghị tổng kết thi đua của huyện, đồng chí phụ trách thi đua huyện nói với một đại biểu xã:

- Xã chị được lên báo cáo điển hình. Chị hay nói dài lắm, không ai nghe đâu. Phải nói ngắn thôi, nhưng vẫn cần nêu đầy đủ các mặt.

Phụ trách thi đua xã lên báo cáo:

- Thưa các đồng chí, tôi xin trình bày rất tóm tắt các mặt thành tích của xã chúng tôi.

Về toàn diện, chúng tôi được mặt năng suất lúa.

Đội kỹ thuật được thành tích ở cái mặt giống.

Các cháu thiếu nhi được thành tích ở cái... mặt trâu.

Đội chăn nuôi được thành tích ở cái... mặt lợn

Trạm phòng dịch được thành tích ở cái... mặt chó.

Chị em phụ nữ được thành tích ở cái... mặt vòng.

Thành tích chúng tôi còn có nhiều mặt nữa, nhưng không thể kể hết ra đây.

VÌ NÓ LÀ CON LỪA

Một diễn giả để chứng minh cho mọi người cái hại của tệ nghiện rượu, đã hỏi cử tọa như sau:

- Thưa các ngài, nếu chúng ta đặt một con lừa trước một xô nước và một xô rượu, nó sẽ chọn xô nào để uống?

- Tất nhiên là xô nước rồi!

- Vì sao vậy?

- Vì nó là đồ con lừa!

TƯỚNG LÂM

Có một anh chàng say, mỗi khi nhậu say về lại hôn vợ rất là... Tây - một cử chỉ mà hầu như anh ta không thực hiện những khi tỉnh. Bởi vậy, bà vợ dù rất bực mình, nhưng cũng cảm động về cái cử chỉ âu yếm, thân thiết ấy mỗi khi anh chồng say rượu.

- Tại sao cậu hay hôn vợ những lúc say quá như vậy?

- Có gì đâu. Những lúc ấy mình tưởng bà xã là cô hàng xóm.

CÂN LẠI

Nghe tin cửa hàng có loại táo ngon mới về, bà mẹ sai cậu con trai ra mua một cân. Khi cậu con trai mang táo về, bà ta đem cân thử thì thấy rõ ràng thiếu mất nửa cân.

Bà mẹ học tức chạy ra cửa hàng phản đối:

- Tôi không ngờ các chị làm ăn điêu toa như vậy. Cháu nó mua một cân táo ở cửa hàng, về nhà cân lại chỉ có nửa cân là nghĩa làm sao?

Chị bán hàng tùm tùm cười và nhã nhặn hỏi lại:

- Nhưng thưa bà, bà đã cân lại cậu con trai quý tử của bà chưa ạ?

AI ĐANG NÓI ĐÂY

Sau khi nghỉ hè, Tôm vẫn chưa muốn đi học mà muốn ở nhà thêm ba ngày nữa. Nó gọi điện thoại cho thầy giáo và cố bắt chước giọng nói của bố.

"Thưa thầy, cháu Tôm bị ốm, phải vài ngày nữa cháu mới đi học được".

"Vâng! Vâng!", thầy giáo trả lời: "Tôi rất buồn về chuyện đó. Thế ai đang nói chuyện đây?"

Tôm trả lời: "Thưa thầy, bố em ạ".

ANH YÊU, ANH QUÝ

- Anh yêu, anh thương, anh quý... - Nàng nói.

Chồng nhanh nhẹn hỏi:

- Đi lau xe cho em, đi xách nước tắm cho em hay đi giặt quần áo cho em, phải không em?

CON LỬA

Chồng nói với vợ:

- Phụ nữ phải rất biết ơn thế giới động vật.
- Anh Giấc, em chẳng hiểu gì cả.
- Anh giải thích cho em nghe nhé. Ví dụ: chôn cho em bộ da để may áo lông, cá sấu cho da để may túi xách, rắn thì cho da để đóng giày. Và rút cuộc luôn luôn có một "con lửa" để trả tiền sắm những thứ ấy.

VỢ TÔI BẮT...

Quan tòa hỏi tên trộm:

- Như vậy là anh đã đột nhập tiệm quần áo phụ nữ năm lần trong một đêm. Thế anh đã lấy được gì?
- Một cái áo dài phụ nữ.
- Một cái thoi à? (Quan tòa hỏi và nhắc cao cấp kính để nhìn cho rõ)...
- Vâng, nhưng vợ tôi bắt tôi phải trở lại bốn lần để đổi đúng chiếc áo mà nàng thích.

KÈN

Có một thanh niên được mời đến nhà một người bạn ăn cơm. Sau khi ăn uống xong cậu ta bảo bạn:

- Tớ phải chuẩn về cơ quan thôi. Máy giờ rồi nhỉ?

Thế là người bạn đứng dậy, bước ra nhìn qua cửa sổ. Anh ta ngắm trời một lúc rồi tuyên bố.

- 2 giờ kém 25.

- Sao cơ? Người bạn ngạc nhiên hỏi. Cậu không có đồng hồ à?

- Không. Cái chính là tớ cũng chẳng tin vào đồng hồ.

- Thế cậu tin là không bao giờ nhầm giờ bằng cách nhìn trời chứ?

- Không bao giờ cả!

- Này, thế cậu thức dậy vào lúc đêm thì cậu làm sao biết được là mấy giờ?

- Thì tớ đã có cái kèn.

- Sao, cậu nói cái gì cơ?

- Tớ nói là tớ đã có cái kèn. Nếu tớ tỉnh dậy vào ban đêm mà tớ muốn biết mấy giờ rồi thì tớ sẽ thổi kèn lên.

- Rồi sao nữa?

- Ở lúc đó chắc chắn sẽ có người hàng xóm nào đó mở cửa sổ và hét toáng lên: "Mới ba giờ sáng mà thằng điên nào đã thổi kèn âm ỉ lên thế!"

ĐỜ ĐỀ

Một bà đỡ khá lành nghề nhưng hay mất bình tĩnh. Người ta gọi bà đến đỡ một ca đẻ. Bà đến với hòm dụng cụ trong tay, bà nói với người chồng:

- Anh hãy đi khỏi chỗ này, đây không phải việc của anh.

Khoảng 10 phút sau, bà thò đầu qua cửa ra vào và nói:

- Anh có kìm không?

- Hả? Người chồng lo lắng hỏi.

- Vâng, kìm, nhanh lên, hãy tìm đi! Không hạ hờ gì hết, tôi biết việc tôi làm.

Ông chồng đi tìm cho bà ta một cái kìm, nhưng khoảng 15 phút sau, bà lại xuất hiện ở cửa:

- Anh có cái cờ lê to không?

- Cờ lê á? Lạy Chúa, điều gì đã xảy ra thế?

- Không có gì cơ đâu, anh khỏi lo. Tôi có bằng cấp hẳn hoi cơ mà, nhưng tôi cần một cái cờ lê!

Người chồng đem đến cho bà một cái cờ lê. Bà khép cửa lại. Người ta nghe thấy tiếng kim loại va chạm nhau đến ghê rợn, xúng xoảng, két.. két... ông chồng hôn vía lên mây. Mười lăm phút sau, bà đỡ thò đầu qua cửa, nhể nhại mồ hôi, thở hổn hển:

- Hãy nghe đây, anh gọi cho tôi một người đồng nghiệp của tôi, tôi không làm thế nào mở được hòm đồ nghề của tôi được.

GÂY KHÔNG KHÍ

Hôm đó có cán bộ Sở Giáo dục dự giờ sinh vật vì nghe nói thầy dạy rất vui, rất "có không khí". Sau khi giới thiệu người dự giờ và kiểm tra bài cũ xong, thầy háng giọng lấy Kiều:

Trăm năm trong cõi người ta

Ai ai cũng phải thở ra hít vào

Mọi người còn ngơ ngác thì thầy đã ngâm tiếp:.

Trăm năm trong cõi người nào

Muốn sống thì phải hít vào thở ra.

Rồi thầy dừng lại nêu câu hỏi để học sinh suy nghĩ: Các em có biết mấy câu đó nói về hiện tượng gì của cơ thể con người không?

Cả lớp vừa cười vừa bàn tán xôn xao, mỗi em nói một phách. Có một em nói to lên: "Thở, thở ạ". Thầy liền hớn hở mà rằng: "Khá lắm! Đùng lắm! Thở, hô hấp. Hôm nay chúng ta học bài mới: Hệ hô hấp."

Những người dự giờ, bấy giờ như thở phào một cái.

TIỀN PHẠT

Một người dân đã sống ở một thành phố xứ Êcốt (Anh), nay có dịp trở lại thăm, trông thấy một cái biển mới trong công viên: "Không giẫm lên cỏ. Ai giẫm lên cỏ phải phạt một si linh".

Thấy khác hẳn ngày trước, ông ta chạy đến hỏi người cảnh binh đang làm nhiệm vụ gần đó:

- Thưa ông, tại sao ngày nay lại giảm nhẹ tiền phạt như thế? Trước đây những ba si linh kia mà?

- Hạ là phải, vì nếu phạt ba si linh thì chẳng ma nào dám giẫm lên cỏ cả, ông hiểu chứ?

- !!!

TỘI "HẮT HƠI"

Quan tòa hỏi tên ăn trộm:

- Trước đây anh đã ngồi tù lần nào chưa?

- Thưa tòa đã có một lần rồi ạ!

- Vì sao vậy?

- Thưa, vì tội "hắt hơi".

- Đừng nói ba láp! Không có đạo luật nào bỏ tù người ta về tội "hắt hơi" cả.

- Thưa tòa, tôi không dám nói nhảm nhí đâu ạ. Sự việc như thế này: hôm ấy tôi lên vào một nhà, tôi mò đến một chiếc hòm, tôi vừa mở ra thì... bất thành linh... tôi hắt hơi! Thế là người ta tóm cổ tôi lại và sau đó tôi bị bỏ tù!

ĐỐ THẤY ĐẤY

Giờ kiểm tra, thầy giáo dạy sinh vật đem đến một hòm bên trong đựng đủ các loại chim, thầy lôi ra một con chim và giấu ra đằng sau, chỉ để cho học sinh nhìn thấy cái đuôi, thầy hỏi một học sinh :

- Đây là chim gì?

- Dạ, thưa, chim sáo ạ.

- Không đúng, đó là con gõ kiến. Cho em đoán lại lần nữa...

Thầy giáo lại bắt đầu như trước:

- Con này tên là gì?

- Dạ, học sinh nọ lúng túng, em nghĩ đó là con chim chào mào ạ.

- Không phải, chim họa mi. Em không học gì cả. Tôi thật buồn mà phải cho em không điểm. Tên em là gì?

- Em đổ thầy đấy.

THÓI QUEN NGHỀ NGHIỆP

Thầy giáo trẻ dạy văn tâm sự với người yêu, một đồng nghiệp:

- Hôm nay anh hẹn gặp em để nói chuyện về chủ đề tình yêu. Tư tưởng chủ đề là anh rất yêu em. Anh sẽ thổ lộ với em thành ba đoạn, mỗi đoạn sẽ có phân tích, lập luận để em hiểu hết tình cảm của anh. Kia! Em vẫn nghe anh đấy chứ? Lát nữa anh sẽ phát vấn đấy. Anh sẽ dẫn chứng thật cụ thể, sinh động. Qua mỗi phần sẽ có tiểu kết để em nắm. Em hiểu chứ...

Cô gái nhẹ nhàng:

- Dạ, thưa thầy, hiểu.
- Chết! Sao em gọi anh thế?

QUA MẮT

Giờ kiểm tra. Cả lớp đang im lặng làm bài còn thầy giáo tranh thủ đọc tiểu thuyết. Bỗng thầy đồng dục:

- Tuấn! Không được nhìn bài của bạn.

Có tiếng rụt rè:

- Dạ, thưa thầy...
- Không thưa với gửi gì hết cả. Tôi nhìn thấy hết rồi. Qua mắt tôi thế nào được.
- Thưa thầy... hôm nay bạn Tuấn nghỉ học ạ.
- !!!

CẨM, CHUỘC

Một gia đình viên chức nhỏ kia, tiền nong trong nhà đều nắm vào tay vợ. Một hôm người chồng muốn tiêu một món riêng, nhưng không có tiền.

Anh ta bèn nghĩ ra một mẹo để lừa vợ. Anh lấy dây buộc quặt "của quý" ra phía sau, đoạn bảo vợ:

- Hôm nay tôi có món phải tiêu, từng quá chót đem cái ấy đi cầm năm chỉ bạc rồi?

Vợ nghe nói, vội vàng lấy tay sờ xem, quả nhiên không thấy. Chị ta lập tức lấy ngay mười chỉ bạc đưa cho chồng, bảo:

- Đi chuộc về ngay đi, có cái nào to hơn thì các thêm tiền mà đổi.

TRẢ LỜI VẤN TẮT

Có anh chàng vốn tính tham ăn, hễ ngồi vào mâm là chú mục vào những món ngon, cảm đâu gấp lo sao ăn cho đầy bụng. Vì thế, anh ta rất ngại nói chuyện trong bữa cơm.

Một lần đi ăn cỗ ở nhà họ, ngồi vào mâm là anh ta gấp lia gấp lịa. Có một ông khách lạ thấy anh ta ăn uống lỗ mồm như thế, mới tìm cơ nói chuyện để hãm bớt anh ta lại. Ông ta hỏi:

- Chẳng hay ông người ở đâu?

Anh ta đáp:

- Đây!

Rồi cảm cố gắng.

- Thế ông được mấy cô mấy cậu rồi?

- Mỗi !

Lại cúi xuống gấp lia lia.

Ông kia vẫn chưa chịu thua, hỏi tiếp:

- Các cụ thân sinh chắc là còn cả chứ?

Anh ta vẫn không ngáng đầu lên, đáp:

- Tiệt!

ANH THẬT LÀ THÁNH

Ngày xưa có một triết gia "Khổng tử" nọ, một hôm trong khi đang thao thao bất tuyệt trước đám môn sinh cái thuyết "Muốn trở thành Thánh thì phải lánh xa và ghét đàn bà" thì bà vợ ở đâu xông xộc vào:

Thấy sư phụ toát mồ hôi hột, một môn sinh, thương tình, nhanh trí đứng dậy ứng đáp:

- Thầy dạy chí phải. Muốn đắc thánh thì phải ghét cay ghét đắng mọi người đàn bà... khi nhà mình đã có một người đàn bà rồi.

Bà vợ hả hê lui ra, còn ông "Khổng tử" thì hú vía, vội chấp cả hai tay vái lấy vái để ân nhân:

- Anh thật là... Thánh!

BỘ RÂU CỦA PHÚ ÔNG

Ở làng nọ có một phú ông tính tình tham lam vô kể. Hễ bất cứ việc gì, miễn là kiếm được tiền, thì dù phỉ nhổ đến mấy y cũng làm bằng được.

Một hôm đang ngồi xem đây tở đốn tre để bán, phú ông chợt thấy một anh nông dân cầm mấy chục quan tiền tốt cứ đi tới đi lui gần đó. Lấy làm lạ, phú ông háng giọng "e hèm"... rồi hách dịch quát hỏi:

- Ê! Thành kia! Rình mò chi đó? Định ăn trộm hả?

Anh nông dân vội phân trần:

- Dạ con đâu dám! Số là con đang đúc một pho tượng Quan Vân Trường, to y như người thật. Các cụ trong làng sai con đến kiếm mua một bộ râu năm chòm thật đẹp để gắn vào. Con đi mãi mà chưa kiếm được ai chơi bán, ai cũng nói râu tóc là của cha mẹ sinh ra, không ai chia cắt đi cả. Vậy mà...

Phú ông nghe nói, nghĩ ngay đến bộ râu của mình, vội cắt ngang lời:

- Hầy! Thế mà mua với giá bao nhiêu?

- Dạ, ba chục quan ạ.

Nghe món tiền to, phú ông như mở cờ trong bụng liền đổi thái độ, dịu giọng:

- Ồ giá cũng được đó. Này, anh thấy hàm râu của ta ra sao? Đẹp đấy chứ? Có mua ta bán cho.

Anh nông dân khúm núm:

- Dạ, đâu dám...

- Sao lại không dám? - Phú ông sốt ruột.

Anh nông dân tỏ ý băn khoăn:

- Dạ, ông là bậc chức sắc trong làng, không có hàm râu làm sao đi ra với người ta được? Con sợ ông đùa, nói vậy cho con làm rồi quở con bất kính.

Phú ông xua tay rồi rít:

- Không đâu, ta đã nói là thật, quân tử nhất ngôn. Anh đừng sợ gì hết.

Anh nông dân còn tỏ vẻ phân vân, ngần ngại mãi. Phú ông phải nằn nì cuối cùng hai bên thỏa thuận, phú ông viết giấy cam đoan đến mai sẽ bán cả hàm râu cho anh nông dân lấy ba mươi quan tiền nếu giữa chừng đổi ý sẽ phải đền ba trăm quan. Viết giấy rồi, phú ông vẫn cứ sợ anh nông dân đi mua nơi khác, còn dặn đi dặn lại mãi:

- Thế là "giao mỗi miếng" rồi nhé, không được quên đấy!

Sáng mai đến giờ hẹn, lão phú ông bắc ghế ra sân chờ. Mặt trời vừa lên khỏi ngọn cây thì anh nông dân đến, đem theo mấy người lực lưỡng. Trước sự kinh ngạc của phú ông, anh ra lệnh cho mấy người kia đè lão xuống, kẻ dao vào định khoá lấy bộ hàm.

Phú ông hoảng hốt kêu lên:

- Ô hay, tôi bán râu cơ mà, sao lại đòi khoét thịt?

Anh nông dân đưa giấy cam đoan ra:

- Thì không phải chính ông đã viết giấy bán cả hàm râu lấy ba mươi quan tiền sao. Nếu chỉ râu không, có đâu mà đắt thế! Bây giờ ông lật lọng phông? Phú ông thua lý, cãi mãi không được, đành bồi thường ba trăm quan để cứu lấy bộ hàm của mình.

Anh nông dân và những người cùng đi về rồi, lão ta tức và tiếc của quá, ngã bệnh. Thuốc thang hơn mười hôm sau mới khỏi. Trên giường bệnh, lão buồn tình cảm tác một bài thơ:

*Tham thân chẳng có ích gì đâu
Trẻ dại còn theo đến bạc đầu
Trót đã tay chạm rồi mới biết
Tham thân chẳng có ích gì đâu.*

THẬT THÀ

Chàng và nàng đang ngồi tâm sự. Chàng hỏi:

- Em yêu, theo em thì tình yêu có màu gì?

Nàng bẽn lẽn:

- Dạ... màu đen.

- Sao kỳ vậy?

- Từ khi quen anh cho tới giờ, những nơi anh đưa em đi chơi nơi nào cũng tối thui à!

TÌNH YÊU BẤT TỬ

- Anh yêu em chứ?

- Yêu như một kẻ cuồng si.

- Và anh có thể chết vì em chứ?

- Tất nhiên là... không. Tình yêu của anh bất tử!

TẤT NHIÊN

Chàng trai hùng hồn trước đám mây râu:

- Là nam nhi mà chỉ biết yêu có một người rồi cưới ngay, thì thật là... đần!

Bỗng cô người yêu xuất hiện sau lưng chàng:

- Anh yêu quý, vậy anh thông minh hay đần?

- À... à... tất nhiên... đần!

NHANH TRÍ

Một anh chàng đến nhà người yêu, chỉ mong không gặp phải bố nàng. Chẳng may ông ra mở cửa. Anh chàng nhanh trí.

- Chào bác! Cháu đến hỏi thăm sức khỏe bác.

- Không dám, chào anh! Cái sức khỏe của tôi nó đang nấu cơm ở dưới bếp kia kìa!

CHẢ DẠI NỮA

- Anh không phải giấu giếm quá khứ làm gì... cứ nói cho em biết trước đây anh đã yêu ai và nồng thắm như thế nào?

- Em thông cảm, cho phép anh không phải đại dột một lần nữa?

- Anh nói vậy là sao?
- Vì trước em cũng đã mấy lần anh "không giấu giếm ... và kết quả là anh phải làm lại từ đầu.

CHỒNG ƠI LÀ CHỒNG

Đêm khuya vợ đánh thức chồng:

- Em lạnh!

Người chồng dậy và mang thêm chiếc chăn thứ hai. Một lát sau cô vợ lại nói:

- Em nóng!

Người chồng lại dậy và mở cửa sổ.

Một lát sau cô vợ lại nói:

- Em muốn đàn ông cơ.

- Em yêu này! Vào lúc hai giờ sáng anh biết tìm ra đàn ông ở đâu bây giờ?

CUỘC THAM QUAN VƯỜN THÚ

Đôi vợ chồng nhà nọ đi thăm vườn thú.

Người hướng dẫn nói:

- Đây là con voi. Nó sống ở rừng rậm Ấn Độ.
Thời gian giao phối của chúng kéo dài hai giờ.

Vợ nói với chồng:

- Anh nghe thấy chưa?!!

Anh chồng buồn bã không đáp. Họ tiếp tục đi.

Người hướng dẫn:

- Đây là con hà mã. Nó sống ở vùng đầm lầy châu Phi. Thời gian giao phối của chúng kéo dài một tiếng rưỡi.

Vợ nói với chồng:

- Anh đã nghe thấy chưa?!!

Anh chồng cúi đầu. Họ tiếp tục đi.

Người hướng dẫn:

- Đây là con hươu phương Bắc. Nó sống ở vùng dài nguyên. Thời gian giao phối của nó kéo dài mười giây rưỡi.

Chồng nói với vợ:

- Em đã nghe thấy chưa?!! Nghe thấy chưa!...

Cô vợ đáp:

- Vì thế nên nó mọc sừng đấy!

CẢ BÂY GIỜ TÔI CŨNG MUỐN

Tại phiên tòa xử vụ ly hôn, quan tòa hỏi bên nguyên.

- Nữ công dân Pecxicốpva, bà có yêu cầu gì đối với bị cáo?

Tôi không thể nào sống như vậy được nữa! Chúng tôi làm quen nhau năm ngoái tại phân xưởng chúng tôi làm việc. Lúc đầu anh ta muốn tôi một lần mỗi tháng, sau đó một lần mỗi tuần. Vậy mà anh ấy vẫn cho là ít. Khi làm việc anh ta cũng muốn, lúc nghỉ trưa anh ta cũng muốn. Tôi không thể sống như vậy được nữa!

Quan tòa:

- Bị cáo Pecxicốp, anh muốn nói gì nữa?

- Biết nói thế nào được... Ngay cả bây giờ tôi cũng... muốn!

TỰ BẠCH

Sau khi "đốn ngã" đối tượng của mình, chàng trai tỏ ra nghi ngờ.

- Anh không nghĩ là anh lại có thể được em chấp nhận nhanh đến thế!

- Anh thì em mới thể, chứ người khác thì còn phải... một lúc nữa.

VÊN H

Trong quán bia hai người đang trút bầu tâm sự:

A: - Công việc chinh phục đỉnh Everest của cậu dạo này thế nào? Mình nghe nói con bé ấy vênh lắm đấy.

B (thở dài): - Ừ, trước vênh mà bây giờ lại càng vênh.

A: - Biết ngay mà, thế vẫn vênh cơ à?

B: - Giờ thì vênh... bụng.

VÀ MỘT THÁNG LƯƠNG

Chồng đi với vợ tới chơi nhà bạn. Anh bạn tiếp đón niềm nở và khen:

- Ô chị có cái ô và bộ quần áo đẹp quá. Hài hòa và tinh tế như một bài thơ!

Anh chồng vội nói:

- Một bài thơ là thế nào? Tất cả là... năm bài thơ, một truyện ngắn, và... một tháng lương nữa đây!

- ?!

BÍT TẾT ĐÁ

Một người đàn ông bị rạn sọ được đưa đến bệnh viện. Bác sĩ hỏi:

- Có chuyện gì xảy ra với ông vậy?

- Vợ tôi nhất quyết không chịu khi tôi nói rằng miếng bít tết cô ấy rán cho tôi ăn quá cứng.

- Rồi sao nữa?

- Rồi cô ấy cầm luôn miếng bít tết lên phang vào đầu tôi.

NẾU THẾ THÌ...

Hai vợ chồng cãi nhau trong bữa ăn.

- Anh lại chê bai bữa ăn hôm nay. Anh chỉ chuyên cần nhằn, bẻ hành bẻ tỏi, ai mà chịu được. Thế mà hồi chưa cưới, anh thề thốt sẵn sàng chết vì em!

- Thật à?
- Chứ sao nữa! Anh nhắc đi nhắc lại lời thề ấy hàng ngàn lần.
- Thôi được - Người chồng thờ dài và làm dấu Thánh - Nếu thế thì anh đành nuốt món thịt băm này vậy.

ĐÁNG CHỜ ĐỢI LẮM CHỨ

Một ông sống độc thân tới 55 tuổi mới cưới vợ. Bạn bè hỏi sao ông lại chờ lâu quá thế, ông niềm nở đáp :

- Tôi lấy vợ muộn là có lý do chính đáng của tôi: Nếu chẳng may nàng là người khó chịu thì tôi sẽ không phải chung sống lâu quá với nàng, còn nếu nàng là người dễ thương thì tôi chờ đợi bấy nhiêu năm cũng đáng lắm chứ.

KHÔNG ĐƯỢC ĐAU

Tuần trăng mật, đôi uyên ương nọ đi nghỉ ở thành phố cổ. Cô gái giao hẹn với chàng trai là cứ mỗi lần tiếng chuông điểm giờ của thành phố gióng

lên thì họ sẽ lên giường. Đến nửa đêm chàng trai mệt quá, loạng choạng bước ra ngoài kiếm thứ gì đó để ăn và đến điểm canh khản khoản xin ông già trực đêm.

- Ông làm ơn hai tiếng mới đánh chuông một lần, tôi xin biểu ông chút tiền.

Ông già nghiêm khắc đáp:

- Không được đâu! Lúc chiều có một cô gái xinh đẹp đã cho tôi khá nhiều tiền và nhờ tôi cứ nửa tiếng lại đánh chuông một lần rồi!

ĐẾM CÁI ĐÃ

Một lần trong kỳ đi thưởng thức tuần trăng mật anh chồng thử hỏi vợ:

- Em yêu, em thử nói xem đã có bao nhiêu người đàn ông đến với em trước anh?

Im lặng. "Nàng phật ý đấy mà!" Anh chồng tự nhủ. Một giờ sau anh ta lại hỏi:

- Em không giận anh đấy chứ?

- Không, để yên cho em đếm cái đã...

THẾ NÀO LÀ TUẦN TRẮNG MẬT

- Thế nào là tuần trắng mật?

- Cậu cứ hình dung một thùng đáy mật, à không, một thùng chỉ có lớp mỏng trên thùng là mật ngọt, còn phía dưới toàn là mật đắng ngắt thôi. Tuần trắng mật là như vậy đấy.

- Thế thì mình mở đúng cái thùng lật ngược rồi, vừa cưới xong là ăn ngay phải phân ở đáy thùng rồi.

ĐÃ MUỘN

Một anh tâm sự với bạn trai:

- Trước kia mình không hiểu hạnh phúc là gì. ..
- Thế bây giờ, sau khi lấy vợ, cậu đã hiểu chưa?
- Hiểu quá rồi, nhưng đã muộn...

TÊN ÂU YẾM

Bà vợ than với người hàng xóm:

- Chồng tôi trước đây thường âu yếm gọi tôi

bằng tên những con vật như "Con chim bé bỏng của anh", "con mèo cưng yêu dấu". Vậy mà những từ ấy bây giờ đã biến mất.

- Ôi! Không phải vậy đâu. Anh ấy vẫn gọi chị bằng tên con vật đấy chứ!

- Thật không?

- Thật chứ. Mới hôm qua anh ấy còn nói với tôi "Tôi phải về ngay không thì con hổ cái nhà tôi nó gầm lên bây giờ".

PHẠT GẤP NHIỀU LẦN

Giờ cao điểm, đường phố đông nghịt một người đàn ông phóng xe máy "như điên", bị cảnh sát chặn lại:

- Anh có biết đi như vậy rất nguy hiểm không? Anh chuẩn bị nộp phạt.

- Tôi biết... Nhưng nếu tôi về trễ, dù chỉ vài phút thôi, thì còn nguy hiểm hơn nhiều.

- Anh nói sao?

- Vâng! Thưa anh... "Sư tử" nhà tôi mà xử lý thì mức phạt còn gấp nhiều lần các anh cơ.

THIỆU VĂN HOÁ

Anh chồng về nhà. Cô vợ đón chồng và trách:

- Ngay khi về đến nhà là anh hách dịch ra lệnh: Nào lên giường đi! Thật là thiếu tri thức! Thật là thiếu văn hoá! Những người chồng khác ấy à, lúc đầu họ nói về nghệ thuật, về thi ca, như thế để chuẩn bị cho vợ, rồi sau đó mới dịu dàng, tế nhị mời...

Sang ngày hôm sau khi đi làm về anh chồng hỏi:

- Em ơi, em đang ở đâu đấy?
- Em đang làm bữa tối.
- Thế em đã đọc Raphaen chưa?
- Dạ, thưa...
- Vậy thì hãy lên giường đi!

KHÔNG NHÌN MẶT

Sau một trận cãi vã kịch liệt, vợ nói với chồng:

- Thế có trời đất, không bao giờ tôi nhìn mặt anh nữa...

Anh chồng năn nỉ mãi mà vợ cứ im lặng. Cho đến tối, lúc vào phòng ngủ, anh lại tí tẹo:

- Anh đã giải thích với em đủ điều, lẽ nào em còn giận anh, quay lại xem nào.

Cô vợ lúc đó mới nói nhỏ:

- Anh tắt đèn đi, em lẽ thể là không nhìn mặt anh rồi.

BỂ BỚT

Thấy anh chồng nọ suốt ngày đánh vợ, người hàng xóm nhắc khéo:

- Đàn bà là những bông hoa không nên vùi dập họ.

Anh chồng đáp tỉnh khô:

- Đâu có, tôi chỉ bể bớt gai của bông hoa đó thôi!

THỬ HAY THẬT

- Anh yêu, anh có thể rửa bát giúp em được không ạ?

- Hôm nay công việc bù đầu, bây giờ mệt bã cả người ra.

- Em chỉ muốn thử anh yêu thôi, chứ bát em đã rửa xong từ lâu rồi.

- Em yêu, anh cũng chỉ đùa đấy mà!

ĐỔI VỢ

Cô vợ đọc báo và xúc động nói:

- Trên báo viết rằng: tại Phương Đông người ta đổi vợ để lấy một con ngựa. Anh thì không bao giờ làm chuyện đó phải không nào, anh yêu?

- Dĩ nhiên rồi - Anh chồng đáp - Ít ra thì cũng phải lấy một chiếc xe hơi!

NGƯỜI ĐIỀU KHIỂN

- Trong gia đình người chồng phải đảm đương vai trò trụ cột.

- Vậy người vợ?

- Người vợ phải đảm đương vai trò điều khiển cái "trụ cột" kia.

MAI ANH SẼ MUA

Một cô vợ thủ thủ với anh chồng keo kiệt của mình:

- Anh yêu, chiếc áo khoác cũ của em đứt sạch cúc rồi, mặc thế này em thấy ngượng lắm!

- Không sao, ngày mai anh sẽ mua cho em...

- Một chiếc áo mới chứ ạ!

- Không, cúc áo.

ĐỀ XUẤT VÀ LỰA CHỌN

Trong lúc tranh cãi quyết liệt, không ai chịu ai, người vợ đề xuất ý kiến:

- Tôi có hai phương án giải quyết được vấn đề này. Thứ nhất, chúng ta đều phải thừa nhận là tôi đúng.

- Thế còn phương án thứ hai? - Người chồng hỏi.

- Cả hai chúng ta đều phải thừa nhận là anh đúng.

KHÔNG SỢ

Tiếng bà vợ nheo nhéo trong ống nói:

- Ông nhớ giặt chậu quần áo rồi nấu cơm. Tối nay tôi có việc phải về muộn.

Nghe vậy ông chồng quát vào ống nói:

- Bà im ngay cái mồm đi! Tôi không làm. Bà về muộn hay bà đi luôn tôi cũng không cần.

Nói xong ông đập mạnh ống nói xuống. Ông bận hàng xóm vừa vào đến cửa thấy vậy tròn tròn mắt hỏi:

- Ông không sợ bà ấy hay sao mà lại dám quát tháo, ngắt lời bà ấy thế. Lát nữa bà ấy về thì ông chết.

- Sợ quái gì cơ chứ... - ông ta cười bảo - Bà ấy gọi nhắn vào máy điện thoại ghi âm từ lúc sáng, bây giờ tôi mới về mở ra nghe lại, tôi "quát" cho bà ấy một trận cho bõ tức.

TỨC VÀ TIẾC

Chuông điện thoại reo, anh chồng bảo vợ:

- Em ra nhắc máy đi, nếu có ai hỏi anh thì bảo: Rất tiếc, nhưng chồng em không có nhà!

Người vợ nhắc máy, sau khi nghe liền nói:

- Rất tiếc, nhưng chồng em có nhà...
- Quỷ tha ma bắt cô đi, tôi đã dặn cô trước rồi kia mà!
- Nhưng, anh yêu ơi - Người vợ trấn an chồng - bởi vì người ta không hỏi anh.

MÌNH LÀ AI NHỈ

Đêm khuya cô vợ mơ thấy dường như mình đang ngủ với nhân tình thì chồng bước vào phòng. Bừng tỉnh nàng đánh thức chồng:

- Nhảy qua cửa sổ mau lên, chồng em về đây!
- Người chồng mắt nhắm mắt mở, hốt hoảng tuột khỏi giường, mở cửa sổ nhảy vọt qua. Khi bay qua cửa sổ anh tự nghĩ: Thế mình là ai nhỉ?

GIỐNG MÀ LẠI KHÁC

Vợ và chồng đi nghỉ ở hai nhà nghỉ khác nhau. Một thời gian sau đó bị lương tâm cắn rứt họ tự thú trước mặt nhau:

Anh chồng nói:

- Em yêu, anh phản bội em vèn vèn hai lần. Lần đầu với một cô diễn viên, còn lần thứ hai với cô ghi tặc ký.

- Anh yêu, em cũng chỉ phản bội anh có hai lần. Lần đầu là với dàn nhạc nhà thờ, lần thứ hai là với một đội bóng.

LÝ DO

Hai người đàn ông gặp nhau ở địa ngục, họ kể cho nhau lý do phải xuống dưới đó.

- Tôi chết vì lạnh - Người thứ nhất nói.

- Còn tôi chết do ghen tuông, cứ nghe vợ có nhân tình là bỏ cả việc để về nhà rình bắt. Một hôm do tìm không thấy tình địch, uất quá tôi đứt mạch máu não mà chết.

- Trời! Nếu như lúc ấy anh mở tủ lạnh ra thì có phải là hai chúng ta không phải phí đời rồi không?

TỘI GI

- Sao mặt mũi cậu sưng vù lên thế kia?
- Tớ vừa bị mấy thằng bạn nện cho một trận chí tử.
- Vì tội gì vậy?
- Tội chung thủy.
- Chung thủy thì tốt chứ sao?
- Nhưng tớ chung thủy với vợ... chúng nó!

NGÔN NGỮ NGHỀ NGHIỆP

Hai vợ chồng mới cưới đã ra tòa đòi ly hôn. Tòa hỏi lý do, chị vợ đáp:

- Anh ấy chỉ có mã bên ngoài là đẹp, còn bên trong là hàng kém phẩm chất.

Anh chồng cũng không kém, nói:

- Thưa quý tòa, tôi được bố mẹ cô ta "tiếp thị" bảo đảm là hàng xịn nhưng về dùng mới biết là hàng "xây cần hen"!

CHA, MẸ VÀ HÔN NHÂN

- Sao mà cậu không cưới vợ đi?
- Mình không tài nào tìm được vị hôn thê. Tất cả những cô gái mình tìm mẹ mình đều không ưng.
- Vậy thì cậu hãy tìm cô nào giống mẹ cậu vậy.
- Đã tìm rồi đấy, nhưng bố mình lại làm âm ỉ cả lên.

KẾT NGHĨA

Bà mẹ nói với con gái:

- Mẹ thấy con thân mật với thằng Dũng quá đấy. Còn nhỏ, con phải lo học ...
- Mẹ đừng lo. Anh ấy xem con là em kết nghĩa.
- Không được. Ngày xưa bố con là... chú kết nghĩa của mẹ đấy!

CÔNG DỤNG CỦA CÁI TAI

Trong giờ học Minh không tập trung nghe giảng. Khi thầy giáo bắt trả lời câu hỏi, cậu chịu cứng không trả lời được. Thầy véo tai cậu:

- Em mọc ra hai cái tai để dùng vào việc gì?

Minh nhấn nhó đáp:

- Cái tai này đã bị thầy dùng rồi. Còn cái tai kia sau khi về nhà bố em sẽ dùng ạ!

THẦY GIÁO

Thầy giáo hỏi:

- Khi người khác không còn hứng thú gì nữa, mà người ấy vẫn cố tiếp tục trình bày, vậy chúng ta gọi người ấy là gì?

Học trò đồng thanh đáp:

- Thầy giáo ạ!

NGHIÊN CỨU TRIẾT HỌC

Có một chàng sinh viên ngồi chơi bên bờ hồ nước rộng. Trời nóng, thấy xung quanh vắng vẻ anh chàng mới cởi hết quần áo, nhảy xuống tắm trườn. Đến lúc thỏa thích định lên bờ, chàng bỗng nhận ra bên cạnh đồng quần áo của mình có một cô gái xinh đẹp đang ngồi đọc sách. Bí quá, anh

chàng lặn xuống đáy hồ tình cờ vớ được cái xô mà ai đó đã vứt bỏ, chàng bèn lấy cái xô úp... lại và đi lên bờ. Đến gần cô gái, chàng cất tiếng hỏi:

- Cô gái ơi, em đang đọc gì thế?

Cô gái ngược cặp mắt bỏ câu nhìn chàng chăm chú, không hề tỏ vẻ ngạc nhiên trước bộ dạng của chàng, trả lời:

- Em đang nghiên cứu triết học.

Chàng trai đưa mắt nhìn đồng quần áo của mình, hỏi tiếp:

- Nghiên cứu triết học, thế em có thể đoán được tôi đang nghĩ gì không?

Nói đoạn chàng lại liếc nhìn đồng quần áo. Cô gái vẫn nhìn chàng chăm chú, một lúc lâu mới cất tiếng trả lời:

- Anh nghĩ rằng chiếc xô có đáy, nhưng thực ra thì nó không có!

TRẢ ĐŨA

Một sinh viên tỉnh lẻ ở với một sinh viên thành phố trong ký túc xá sinh viên. Sinh viên thành phố ngày nào cũng dẫn bạn gái về chơi bời, bật nhạc to

suốt ngày đêm khiến sinh viên tỉnh lẻ rất khó chịu, nhưng anh ta vẫn nhẫn nhục chịu đựng không nói năng gì. Sau đó, khi tỉnh ngộ anh sinh viên thành phố tỏ ra ân hận nói với anh sinh viên tỉnh lẻ:

- Thời gian qua tớ làm phiền cậu quá. Từ nay tớ sẽ không làm thế nữa?

Anh sinh viên tỉnh lẻ cảm động cũng bật bạch luôn:

- Cậu biết nghĩ thế tớ cảm ơn cậu nhiều. Thôi thì tớ cũng hứa với cậu từ nay tớ không dãi vào nồi canh của cậu nữa!

TRƯỢT LÀ ĐÁNG LẮM

Một giáo sư nổi tiếng cho điểm khắt khe. Lần ấy đang đi ngoài đường ông bị một sinh viên thi trượt ném một hòn gạch từ trên cao xuống. Nhưng anh ta ném trượt. Vị giáo sư lạnh lùng nói: .

- Một sinh viên mà không tính nổi vận tốc rơi tự do của một viên gạch thì thi trượt là đáng lắm.

TÔI THÌ KHÔNG

Một cô gái đẹp bốc lửa đến phòng khám của bác sĩ sản khoa nhờ đặt vòng ngừa thai. Sau khi bảo cô ta bở hết đồ ra, leo lên bàn nằm, ông nói:

- Cô đợi một chút, để tôi pha cốc thuốc an thần trước khi bắt tay vào việc.

- Nhưng tôi hoàn toàn bình tĩnh mà bác sĩ! - Cô gái nói

- Với cô có lẽ đúng - ông bác sĩ vừa nốc cạn cốc thuốc rồi nói - song với tôi thì không.

THÍCH TẮT SỢI BÔNG

Ở phòng khám bệnh tâm thần, một thanh niên giải thích rằng người nhà cứ bắt anh đi khám bệnh chỉ vì anh ta thích dùng tất sợi bông, chứ không thích dùng tất nilông.

- Thế thì có gì lạ? - Bác sĩ ngạc nhiên. Tôi cũng thích dùng tất sợi bông.

- Thế à? Nhưng bác sĩ thích dùng nó với dầu thực vật hay nước cốt cà chua?

BỆNH VIỆN TÂM THẦN

Chuyện thứ nhất:

Trong bệnh viện tâm thần các bác sỹ quyết định làm một cuộc điều tra để xem bệnh nhân nào có thể ra viện. Với các câu hỏi rất đơn giản như "mắt đâu", "mồm đâu", "mũi đâu"... nhưng không có bệnh nhân nào trả lời được chính xác cả. Cứ hỏi mắt thì lại chỉ vào mồm, hỏi mồm chỉ vào tai... Các bác sỹ rất thất vọng vì công tác điều tra có vẻ không hiệu quả lắm. Đến phòng cuối cùng có một bệnh nhân đang ngủ trưa, các bác sỹ liền dựng dậy để hỏi:

- Mồm đâu?

Anh chàng ngáp một cái rồi to. Các bác sỹ vui mừng hỏi tiếp:

- Mắt đâu?

Anh chàng đưa tay dụi dụi mắt. Thế là các bác sỹ liền chuẩn y ngay là bệnh nhân đã lành bệnh, có thể xuất viện được. Lúc đó các bệnh nhân khác xúm xít lại hỏi bí quyết của anh chàng nọ. Anh chàng rất lấy làm phấn khởi, vỗ đét một cái vào hông trả lời: "Các cậu phải biết nghĩ bằng cái đầu của mình đi chứ"

Chuyện thứ hai:

Bác sĩ kiểm tra trí tuệ một bệnh nhân tâm thần để cho ra viện. Bác sĩ hỏi:

- Tôi có thể lấy búa đóng đinh vào đầu anh được không?

Bệnh nhân nhanh nhẹn trả lời:

- Ông làm như tôi điên chắc, ông định giết tôi hay sao?

Bác sĩ nghĩ bụng chắc anh này hết điên rồi, có thể ra viện được. Để cho chắc, bác sĩ hỏi thêm:

- Tại sao như thế lại không được?

- Thế nhờ ông đóng trượt cái đinh, cái búa đập vào đầu tôi thì tôi chết à?

BỌN GÀ NGU XUẤN

Bệnh nhân mắc bệnh hoang tưởng, nghĩ mình là sấu nên rất sợ gà ăn thịt mình. Sau khi điều trị, bác sĩ cho ra viện và dặn:

- Anh là người dàng hoàng, không phải sấu bỏ việc gì sợ mấy con gà!

- Tôi cũng biết thế. Khổ nỗi bọn gà ngu xuẩn kia có ai điều trị cho nó đâu, nên nó vẫn nghĩ tôi là sấu.

NÓI KHOÁC GẶP NHAU

Hai họa sĩ vừa hề ở khu Tây Luân Đôn khoác lác về tài vẽ của mình.

Một họa sĩ nói:

- Cậu có biết không. Đã có hôm mình vẽ một đồng 6 xu lên vỉa hè mà một người ăn mày xuýt bị gãy móng tay khi cố cạy nó ra đấy.

Họa sĩ kia nói:

- Thế đã là cái gì so với tớ. Tớ đã vẽ một cái xúc xích lên viên đá lát hè mà bức vẽ tự nhiên đến nỗi một con chó ăn hết nửa viên mới nhận ra rằng không phải xúc xích thật.

ĐÀN ÔNG LÀ BẢN NHÁP

Một nữ văn sĩ nổi tiếng tranh luận với ông mục sư về Kinh Thánh, về sự hơn kém giữa đàn ông và đàn bà.

Mục sư nói:

- Nhưng bà phải thừa nhận rằng, Đức Chúa Trời đã tạo ra đàn ông trước rồi mới đến đàn bà.

Nữ văn sĩ:

- Đúng quá! Kinh nghiệm nghề nghiệp của tôi đã cho thấy: muốn viết một cuốn sách tốt, trước tiên tôi phải viết nháp đã.

BỆNH NGHỀ NGHIỆP

- Tại sao nhiều khi em đang ở thời kỳ "nguy hiểm" mà anh cứ nài nỉ bằng được. Bộ anh không biết chúng ta đã vỡ kế hoạch hai đứa rồi à?

- Thế chẳng lẽ em không biết anh là nhà văn sao hả?

- Nhà văn thì sao?

- Thì "sáng tác" phải theo cảm hứng chứ!

MẤY LOẠI ĐÀN ÔNG

Với kinh nghiệm cuộc sống của mình - Brigit Bác đô, mình tinh mần bạc Pháp, nhận xét:

- Đối xử với đàn ông thật khó. Một loại thì lễ mễ không biết bắt đầu ra sao nên chẳng đi tới kết cục gì. Loại kia thì nôn nóng, chỉ muốn ngay lập tức, bắt đầu từ những công đoạn cuối.

NỊNH NGU

Khi đi du ngoạn ở Nga, A. Đuyma có tới Matxcova. Một chủ hiệu sách muốn làm vui lòng vị khách danh tiếng này nên đã cho bày toàn tiểu thuyết của A. Đuyma trên các giá sách.

- Thế sách của các tác giả khác ở đâu? - Đuyma ngạc nhiên hỏi:

- Các tác giả khác à? - Chủ hiệu sách lúng túng. - Dạ, thưa đã bán hết rồi ạ!

HÓA RA LÀ ...

Một vị khách ngoạn sang người đàn ông ngồi bên cạnh, phê bình nữ ca sĩ đang hát:

- Giọng hát nghe chán quá. Ông có biết cô ta là ai không?

- Dạ có, cô ấy là vợ tôi. - Người đàn ông trả lời.

- Ấy, xin lỗi. Đương nhiên giọng hát khá hay, chỉ vì bài hát không ra sao cả. Mà cũng không biết ai sáng tác bài hát chán như vậy?

- Chính tôi sáng tác, thưa ông!

SẾP ĐI HỌC

Tại lớp thi tại chức kế toán:

- Tài khoản "chi phí chờ phân bổ" sếp có chép đúng như "phao" em ném vào không?

- Hả? Trời ơi, vậy mà tao nhìn lộn là "chi phí chờ phân bổ" nên tao ghi vào bài thi rồi.

-!!!

SẬP BẦY

Một thanh niên mới xin vào làm bảo vệ ở một công ty. Sáng hôm sau sếp mời lên phòng làm việc, vỗ vai vui vẻ nói:

- Đêm đầu tiên trực ở đây, anh ngủ có ngon không?

- Cảm ơn sếp, tôi ngủ rất ngon ạ!

- Vậy anh có thể thôi việc luôn được rồi đấy!

VỤNG CHÈO, KHÉO CHỐNG

Nhân lúc vợ đi vắng, sếp tranh thủ gọi điện hẹn cô thư ký:

- Ngày mai em sắp xếp đi du ngoạn nhé!
 - Thế anh không sợ bà xã à?
 - Ô anh coi bà ấy là cái đinh.
- Vừa lúc ấy bà vợ đi chợ về nghe thấy liền hỏi:
- Ông bác ai là cái đinh đấy?
 - Hà... hà! Anh đang khoe với thằng bạn, anh là trụ cột gia đình, còn em là cái đinh đóng vào cái cột này. Vì người ta vẫn bảo: "chắc như đinh đóng cột".

BỚT NHIỀU RỒI!

- Hai bợm nhậu lâu ngày gặp nhau:
- A- Tửu lượng cậu dạo này ra sao?
 - B- Bớt nhiều rồi!
 - A- Còn được mấy lon?
 - B- Ô không, hồi trước thì bốn người một thùng, dạo này bớt xuống còn... hai người một thùng.
 - A- Giỏi quá!!!

BUỒN QUÁ!

- Tôi buồn quá ông ạ! Có mỗi mong con trai mới

tí tuổi đầu mà đã nghiện rượu rồi!

- Ôi! Thế thì tai hại quá! Bây giờ mà nó đã nghiện ngập rượu chè thì mai kia hư hỏng mất thôi. Thế ông tính làm sao bây giờ?

- Ờ, thì giờ đây tôi đành phải tự đi mua rượu lấy thôi, chứ sai nó đi mua thì lúc về đến nhà chỉ còn có một nửa!

- ?!!!

KHÔNG CAN, TÔI CÒN UỐNG ĐẾN SÁNG

Một anh chàng ngồi uống rượu ở cái quán ngay bên cạnh một bức tượng. Sau khi uống đã khá nhiều anh ta đứng dậy ra về. Tới cửa, thấy bức tượng chỉ tay vào quán, anh ta nghĩ: "Chắc mình uống chưa đủ đô, chưa xứng đáng nam nhi nên tượng mới chỉ tay vào quán bảo mình uống tiếp". Anh ta bèn vào quán uống thêm chai nữa. Rồi lại mò ra cửa, thấy tượng vẫn chỉ thẳng tay vào quán, anh ta lại vào uống tiếp.

Đến lần thứ tư, ra cửa, thấy tượng xua tay, anh ta tự nhủ: "Chắc ông định can mình, thôi chà uống nữa". Trước khi về anh ta còn bảo bức tượng:

"Ông mà không can, tôi còn uống đến sáng!".

BỨC TƯỜNG

Một hôm say bí tỉ, trên đường về nhìn một cây cột đèn thành hai, cứ đi vào giữa hai cột lại bị đụng đầu. Bị nhiều lần như vậy đau quá, anh ta ngồi xuống lè nhè:

- Trời ơi! Ai lại xây bức tường lù lù trên đường đi như thế này!

NHƯNG ANH UỐNG

- Rượu làm em trông rất đẹp và kêu gọi.
- Nhưng em đâu có uống chút nào.
- Nhưng anh uống.

LÝ DO SAY

Chồng say rượu trở về nhà, vợ cầu nhau: .

- Hứa mãi rồi, mà vẫn uống, lại say bết nhè.
- Nhiều cái gì, có một chai cho ba người.
- Thế tại sao anh say?
- Hai người kia hẹn, nhưng lại không đến.

CÙNG SAY CÀ

Hai bố con nhà kia đều là những con sâu rượu. Hôm ấy bố say bí tỉ, về nhà trông thấy con liền mắng ngay.

- Thật không ra thể thống gì cả. Tao nhìn mày, thấy mày người không ra người, quý không ra quý, lúc là 1, lúc là 2. Tao không cho mày cái nhà này nữa!

Con cũng đang say khướt liền đáp:

- À, thế thì càng hay. Cái nhà của ông nào có ra gì lúc nghiêng bên này, lúc đảo bên kia, nghiêng đi nghiêng lại. Ông có cho tôi cũng chẳng lấy!

NHANH HƠN

Chông kêu bị cảm lạnh. Vợ vội sai con đi mua một nghìn bạc rượu về để đánh gió. Đang rên hừ hừ trong chăn, nghe thấy thế anh ta vội vàng nhồm dậy:

- Mua lấy hai nghìn, ngoài xoa trong uống nhanh hơn...

LỰA CHỌN

Hai bọm nhậu nói chuyện với nhau.

- Nếu phải chọn giữa vợ và rượu thì anh sẽ chọn thế nào?

- Dĩ nhiên là tôi sẽ chọn vợ.

- Thế anh vẫn yêu vợ hơn yêu rượu?

- Không phải thế, vì nếu tôi bỏ vợ thì tôi không biết lấy đâu ra tiền để mà uống rượu.

CẦN UỐNG BAO NHIÊU

Trên diễn đàn vị giáo sư thuyết trình về tác hại của rượu:

- Các anh nên nhớ, rượu là nguyên nhân dẫn đến sự chia ly của biết bao cặp vợ chồng...

- Thưa giáo sư - một thanh niên đứng lên hỏi -
Giáo sư cho biết cần uống chừng bao nhiêu thì có thể có được sự chia ly này ạ?

ĐẨY

- Tỉnh anh còn hộ đói không?
- Dạ, hết.
- Còn hộ nghèo không?
- Dạ cũng hết luôn!
- Ủa làm cách nào mà nhanh vậy?
- Dạ thưa, em... đẩy họ qua tỉnh khác.

NGHỆ THUẬT BÁN HÀNG

Người bán hoa mời một chàng thanh niên:

- Anh ơi, anh mua tặng vợ một bó hoa đi!

Chàng trai trả lời:

- Tôi chưa lấy vợ...
- Vậy anh mua tặng người yêu đi!
- Tôi không có người yêu.

- Vậy thì... Anh hãy mua hai bó hoa để ăn mừng sự may mắn của mình!

KHOE

Hai người dạy chó khoe với nhau:

- Con Vện của tớ đã đọc được báo!
- Tớ biết, con Mực của tớ đã bảo tớ rồi!

CẢNH SÁT BỊ HỐ

Một anh chàng nhà quê ra thành phố, thấy lắm ô tô, thích chí đứng đếm. Viên cảnh sát ngứa mắt hỏi:

- Thằng ngu kia, làm gì thế?
- Em đếm ô tô ạ!
- Đã có luật cấm đếm xe. Đếm mỗi cái phạt một ngàn. Mà đếm được mấy cái rồi?
- Em ở quê ra mới đếm được có 18 cái thôi ạ.
- Thế thì nộp 18 ngàn.

Anh chàng nhà quê ngoan ngoãn nộp tiền, bỏ đi một đoạn lắm bầm:

- Có mà ngu thì có, bố mà đếm được 55 xe rồi mà đếch biết.

QUEN MÔM

Một chị cán bộ rất sành dùng từ "sinh hoạt". Có lần đoàn công tác trên thành phố xuống làm việc với huyện. Khi xong việc chị được phân công mời đoàn ở lại ăn cơm trưa. Xoa hai tay vào nhau chị bảo:

- Mời các anh các chị bớt chút thời gian vàng ngọc ở lại "sinh hoạt" trưa với chúng em... Gọi là cây nhà lá vườn ấy mà!

Khi cơm nước được dọn ra chị nói:

- Mời các anh lãnh đạo thành phố và chị nhà báo "sinh hoạt" ở trên giường. Còn các anh lãnh đạo huyện và chúng em "sinh hoạt" ở dưới đất.

VẪN LÀ QUEN MÔM

- Mày dụng dẫu xô tiếng Tây đó, coi chừng nhiễm bệnh sùng tiếng nước ngoài đấy. Nói chuyện với người Việt, mày dùng tiếng Việt có được không?

- OK.

- Lại tiếng Tây nữa! Mày thay tiếng "OK" bằng tiếng Việt được không.

- Yes, sir!
- Có muốn vỡ miệng không?
- No!
- !!!

SAI MÀ ĐÚNG - ĐÚNG MÀ SAI

Một quý ông ngồi ăn tiệc với một số quý bà. Để góp vui ông ta ra một câu đố.

- Tôi đố quý vị biết giữa hai chân tôi đây là cái gì?

Các quý bà đỏ bừng mặt không ai dám trả lời.

- Rất đơn giản, thưa quý vị, ở giữa hai chân tôi là cái chân bàn...

Các quý bà cười ồ cả lên, lấy làm thú vị lắm.

Một lúc sau ông ta lại nói:

- Bây giờ tôi lại xin hỏi quý vị xem giữa hai chân tôi là cái gì.

Các quý bà nhao nhao lên:

- Cái chân ghế, ông đã nói rồi còn gì mà phải đố.

Ông ta ung dung đáp:

- Thưa quý vị, bây giờ thì giữa hai chân tôi

không phải là cái chân ghế như tôi nói. mà nó đúng là cái mà quý bà đã nghĩ tới khi lần đầu tôi đổ dầy.

Các quý bà ngượng chín cả người.

CHÂN TÌNH Ở ĐÂU

Bọn đàn ông đổ nhau:

- Tôi đổ các ông biết cái chân tình ở chỗ nào?

Mọi người thi nhau nói nhưng đều không đúng. Cuối cùng có một anh trả lời được hoan hô nhiệt liệt.

- Theo tôi, thì chân tình ở vị trí giữa hai chân thật.

CỬA AI

Hai chàng thanh niên đi dạo phố bỗng thấy từ xa một cô gái tay dắt một đứa bé. Một chàng hỏi chàng kia:

- Cậu có thấy cô gái kia đẹp không?

- Đẹp.

- Cậu thấy chiếc áo dài cô ta mặc không?
- Thấy.
- Chiếc áo của tớ tặng đó. Còn cái sắc tay màu nâu cậu thấy chứ?
- Thấy.
- Loại "xịn" tớ tặng trong dịp sinh nhật nàng.
- Thế còn đứa bé đi cạnh nàng, chắc không phải của cậu chứ?
- Đúng, sao cậu biết?
- Vì nó là của... tớ.

LÝ SỰ

- Theo cậu thì sống hay chết sướng hơn? - Tất nhiên là chết sướng hơn rồi.
- Tại sao?
- Thì cậu có thấy người chết nào đòi sống lại không?

LẤY ĐÀU RA

Một thuyền trưởng già hỏi một học viên sĩ quan:

- Anh làm thế nào nếu có một cơn gió bất chợt ở mạn trái?
- Tôi thả một neo.
- Nếu lại có một cơn gió mạnh khác ở mạn phải?
- Tôi thả neo thứ hai.
- Nếu có một cơn gió nữa ập vào mé đuôi tàu?
- Tôi sẽ thả thêm một neo.
- Đủ rồi đấy! - ông thuyền trưởng già kêu lên.
Lấy đâu ra lắm neo thế?
- Vậy lấy đâu ra lắm cơn gió bất chợt thế, thưa thuyền trưởng.

PHAO CÂU ĐÁU RỒI

Ở một bữa tiệc, có ba ông khách đều thích chén phao câu vịt. Ba ông lại ngồi cùng mâm với nhau. Khi chủ nhà quay vịt, không ai bảo ai, cả ba ông đều đưa mắt chăm chú nhìn phao câu. Khi chủ nhà vừa dọn ra đĩa và lên tiếng "mời" là cả ba đôi đũa từ ba phía bật lên như điện, nhào tới chỗ phao câu vịt. Một ông khách may quá gấp trúng phao câu, bèn đưa ngay vào mồm xơi luôn. Hai ông kia tìm không thấy bèn lên tiếng hỏi: "Phao câu đâu

rồi?" ông khách vớ được phao câu đang chén liền chỉ vào mồm mình: "Phao câu đây nè!"

CHỜ VỘI PHẤN KHỞI

Một bệnh nhân vừa được mổ xong sướng quá nói to: "Cảm ơn trời đất, ca mổ của tôi xong rồi, thành công rồi!"

- Này đừng phấn khởi quá sớm thế - Người bệnh bên cạnh nói: - Hôm trước bác sĩ mổ cho tôi, bỏ quên một nắm bông, thế là lại phải mổ ngực tôi để tìm đấy...

Người bệnh khác cũng nói:

- Tôi cũng thế đấy, phải mổ lại để tìm chiếc panh cầm máu để sót trong bụng...

Đúng lúc đó, người bác sĩ mới mổ ca vừa rồi đi vào hỏi:

- Có ai trông thấy chiếc găng tay của tôi để ở đâu không?

Bệnh nhân mới mổ ca vừa rồi tức thời ngất xỉu!

BÍ QUYẾT BUÔN BÁN

Chủ tiệm buôn giảng giải về bí quyết buôn bán cho cậu thanh niên mới đến làm thuê:

- Cậu phải biết rằng, nhất thiết không thể để khách tay không ra về vì cửa hàng không có hàng mà khách cần. Người buôn bán giỏi là phải bán được hàng khác thay thế cho khách.

Một hôm, khi cậu ta đang trông coi cửa hàng, thì có một khách hàng đến. Bà ta nói:

- Tôi cần mua giấy vệ sinh.

- Rất đáng tiếc, thưa bà, chúng tôi vừa mới bán hết rồi ạ.

Nhưng vừa nói xong, cậu ta nhớ tới lời dặn của chủ, bèn đơn dả nói: Thưa bà kính mến, giấy vệ sinh đã bán hết rồi..., nhưng chúng tôi có giấy ráp hảo hạng, bà có lấy không ạ?!

THỬ XEM ANH CÓ SỢ KHÔNG

Quan huyện dự tiệc xong lên kiệu về nhà. phu kiệu vấp phải đá trên đường, suýt nữa hát quan ra khỏi kiệu khi ngài đang lim dim ngủ. Khi đó quan không nói gì cả, chờ khi về đến huyện đường, quan

vừa xuống kiệu liền hét: "Lôi phu kiệu ra đánh 40 roi!". Phu kiệu hoảng hồn, không biết làm thế nào.

Lính lấy roi ra, quan huyện liền quát dừng lại, rồi nói với phu kiệu:

- Trên đường anh làm ta hết hồn một phen, thì nay ta cũng phải đưa anh một phen để thử xem anh có hoảng sợ không đó thôi!

BIẾT TỔNG LÒNG VỢ

Một đôi vợ chồng đang phơi cá ở bãi biển. Cô vợ trông thấy một cô gái mặc áo tắm nằm tênh hênh ở đầu bãi.

- Này! Anh trông kìa - cô vợ gọi chồng rồi nói - Cô ta trần truồng như nhộng ấy. Chắc anh mê lắm nhỉ?

Nhưng anh chàng vẫn mãi mê làm việc.

- Sao? Chẳng nhẽ anh không thấy khoái tí nào à? - Cô vợ lấy làm lạ hỏi chồng.

- Tất nhiên rồi. Người chồng lạnh nhạt nói với vợ - Nếu như cô ta trần truồng như nhộng thật thì chắc chắn em sẽ không để cho anh nhìn rồi.

CÁCH GIẢM BÉO

Có một anh béo thô hỗn hển tìm đến bác sĩ xin chữa chứng béo bệu.

Bác sĩ kiểm tra cơ thể anh ta rồi nói:

- Anh bạn ạ. Anh chỉ có thể sống được 40 ngày nữa.

Anh béo nghe thấy vậy phát khóc lên. Về nhà, anh ta nằm lì trên giường, không chuyện trò với ai chỉ nghĩ đến một ngày kia mình sẽ qua đời. Thế rồi ngày này qua ngày khác cứ thế trôi đi, anh béo mỗi ngày một gầy đi.

Rồi cũng đã đến ngày thứ 40. Hôm ấy từ rất sớm anh ta đã dậy chờ sẵn tử thần đến với mình. Thế nhưng, chờ mãi, chờ mãi, chờ đến sáng ngày hôm sau mà anh ta vẫn chưa chết. Thế là anh ta đi tìm bác sĩ để trách ông:

- Ông nói tôi chỉ có thể sống được 40 ngày. Thế nhưng đến nay tôi vẫn còn sống. Tại sao ông lừa dối tôi?

Bác sĩ cười và hỏi lại anh ta:

- Chẳng phải là anh muốn chữa chứng béo phì đó sao?

- Vâng.

- Thế bây giờ anh đã gầy đi rồi, còn muốn thế nào nữa?

CHA NÀO CON NẤY

Hai cha con nhà kia đều tham ăn. Một hôm cả hai cha con đến nhà bạn ăn cơm. Cậu con trai ăn no rồi muốn ra ngoài chơi. Ai ngờ vì ăn nhiều quá, đi không lọt cửa, ông bố thấy vậy, khẽ mắng con:

- Chẳng ra làm sao cả, tham ăn đến thế à? Nếu tao mà khom được lưng thì thế nào cũng cho mày một trận.

CÁI NẠN TRONG GIẤC NGỦ

Anh lái xe khách đưa xe vào một ngõ vắng để kiếm một giấc ngủ, nhưng anh ta vừa chợp mắt thì có một người đến cửa xe hỏi mấy giờ, anh ta phải mở mắt tìm đồng hồ rồi nói: "8 giờ đúng".

Rồi vừa chợp mắt được một lúc, lại một người nữa đến tựa cửa xe hỏi mấy giờ. Anh ta lại nhìn đồng hồ rồi trả lời cho nhanh: "8 giờ rưỡi".

Cứ cái điệu như thế thì không tài nào ngủ được.

Cậu ta bèn viết một mảnh giấy dán vào cửa kính: "Tôi không biết bây giờ là mấy giờ!"

Sau đó anh ta ngủ và ngáy như sấm. Nhưng vừa ngáy được vài tiếng thì lại có người đến gần cửa xe gọi:

Này, dậy đi! 9 giờ kém 15 phút rồi.

AI NÓI NGƯỜI ĐÓ PHẢI TRẢ TIỀN

Ngày xưa có 3 người cứ gặp nhau là ba hoa thiên địa. Một tối mùa đông, 3 người huyên thuyên ở trong quán rượu, sau khi cơm rượu đủ rồi, cùng nhau đi về. Sắp đi, thì một người trong bọn họ nói:

- Này trên đường về nhà, cấm không ai trong chúng ta được nói năng cãi cộ nhau đấy nhé.

- Nếu ai nói thì làm chủ chi bữa nhậu này nhé!

- Cứ ai nói một câu trước thì người đó chịu!

Sau đó 3 người lên đường. Đi được một quãng thì sau lưng áo bông một người bị bốc cháy, gió lại thổi vào lưng họ, khói mỗi lúc một nhiều, rồi bốc lên ngọn lửa. Người mặc áo bị cháy chịu không nổi, bèn vừa cởi nhanh áo ra, vừa chửi:

- Mắt chúng mày mù à? Trông thấy mà sao không bảo tao ngay, để tao bị bồng hết dây này? Hai người kia tức thì đồng thanh nói:

- A ha! Trúng mày rồi nhé! Trả tiền nhậu đi!

ĐÁNG TIẾC, MUỘN MẮT RỒI

Tướng quân đang ăn cơm thì cậu cần vụ đứng bên giật nẩy người lên nói:

- A! Thưa tướng quân!...

Tướng quân liền ngẩng đầu lên, trừng mắt nhìn cậu ta, nói:

- Khi ta đang ăn cơm hoặc đang nói chuyện, thì anh không được nói chuyện với ta, nghe rõ chưa?

Nói xong, tất cả trở lại im lặng. Vài phút sau, tướng quân ăn xong rồi hỏi anh cần vụ:

- Nào cậu định nói gì với ta thì bây giờ nói đi?

Cậu cần vụ buồn bã cúi đầu xuống, rồi nói:

- Muộn rồi! Thưa tướng quân! Muộn quá mất rồi!

- Anh nói cái gì? Muộn quá rồi cái gì? Xảy ra chuyện gì à?

- Thưa vâng, thưa tướng quân, đã muộn mất

rồi! Có con sâu trong bát canh nhưng ông đã nuốt vào bụng mất rồi ạ!

XEM KỊCH

Một cậu bé 5 tuổi rất chăm chú xem diễn kịch trong rạp. Một phụ nữ đứng tuổi ngồi bên cạnh hỏi cậu bé:

- Này cháu? Sao cháu lại đi xem một mình?
Cháu tự mua vé à?

- Không phải, ba cháu mua chứ.
- Thế ba cháu đâu?
- Ba cháu đang ở nhà tìm vé!!!

BÀ CHỦ NHÀ TRỢ THÍCH ĐỐI

Hễ ai đến trọ là bà ta ra câu đối. Đối được thì lấy nửa tiền trọ; không đối được thì đừng nghĩ đến trọ nhà bà ta, nếu vẫn cứ ở lại thì tiền trọ gấp đôi giá bình thường.

Hôm ấy có 3 người đến: một tú tài nghèo, một anh bán thuốc thảo mộc, một người xin ăn. Bà chủ

chỉ chỉ trở trở để ra đề đối cho 3 người. Bà ta chỉ lên trời, chỉ chỉ xuống đất, chỉ chỉ đằng trước, chỉ chỉ đằng sau, chỉ chỉ bên trái, chỉ chỉ bên phải.

Anh tú tài đối trước:

- Ta trên biết thiên văn, dưới biết địa lý; đã đọc "Tả truyện", đã viết "Hữu truyện", đã xem "Tiền Hán", đã đọc "Hậu Hán".

Bà chủ tiệm nói: "Được rồi, anh ở đây, trả nửa tiền trọ".

Anh bán thuốc thảo mộc đối:

- Tôi trên thì có Thiên Vương bổ tâm đan, dưới có ngũ vị địa hoàng hoàn; bên trái: quy hoàn, bên phải: khuy hoàn, chữa được đau ngực đằng trước, chữa được đau hông sau lưng.

Bà chủ tiệm nghe thấy chữa được đau ngực, hông, thì nói:

- Anh cũng ở lại đây.

Đến anh ăn xin đối:

- Tôi lên trời không có đường; xuống đất không có cửa; bên trái không nhảy qua giếng được; bên phải không qua sông được; đằng trước không có làng, đằng sau không có tiệm. Vậy tôi đi đâu qua được đêm nay?

Bà chủ tiệm thở dài.

- Đáng thương! Đáng thương quá! Ở lại nhà tôi được rồi.

LÝ LỀ ANH LƯỜI

Một tên ăn trộm nửa đêm đi ăn cắp. Sau khi khoét gạch chui vào nhà, hắn không ngờ nhà ấy nghèo quá, đi một vòng quanh nhà mà không có thứ gì đáng lấy, thế là hắn đoàng hoàng ra mở cửa chính rồi đi khỏi nhà. Chủ nhà ở trên giường nhìn thấy, bèn gọi:

- Này! Chú mày phải đóng cửa lại cho ta chứ!

Tên trộm đang cẩu vì không xớ múi được gì lại nghe thấy chàng nghèo kia gọi, bèn tức khí nói:

- Sao mi lười đến thế, chẳng trách nhà không có cái quái gì!

Anh nghèo nói lại:

- Mày nói hay đấy. Tao mà chăm chỉ làm, sắm được các thứ để rồi mày đến ăn trộm à.

KHÔNG ĐƯỢC "RỒI"

Thầy giáo khi chấm bài cho học sinh, thấy một bài văn ngắn khoảng 200 chữ, nhưng trong bài có đến 18 chữ "rồi". Thầy giáo cảm thấy dùng nhiều chữ "rồi" quá, nên đã ghi vào vở học sinh lời phê như sau:

"Cần dùng chữ "rồi" thì anh hãy dùng "rồi". Không nên dùng "rồi" mà anh vẫn dùng "rồi". Nhắc "rồi" đi, "rồi" lại nhiều rồi, nhưng từ "rồi" nhiều quá rồi, về sau rồi phải chú ý đấy nhé!"

CHÚC BÁC CŨNG VẬY

Một tay nghịch ngợm như quỷ sứ đi chúc Tết bạn bè. Trên đường đi gặp một anh điếc đặc, liền nảy ra một ý xấu. Thế là hấn ta chấp tay cười khà khà, vái chào anh điếc:

- Chúc mừng bác sang năm mới chết sớm ạ!

Anh điếc tưởng là anh ta chúc lời tốt đẹp, liền vội đáp lại:

- Năm mới, tôi cũng chúc bác như vậy!

VIỆC RIÊNG

Có lão ăn xin, đêm đông ngủ nhờ nhà người ta. Trong giấc mộng, anh ăn xin trở thành một ông chủ nhà giàu, cưới liền hai cô vợ. Trên giường ngủ, anh ta nằm giữa hai cô vợ xinh. Nhưng có ai ngờ hai cô vợ lại nổi cơn ghen, không cô nào chịu cô nào, náo loạn cả lên, cãi nhau rồi đánh nhau. Chàng ở giữa, kéo cô này ra thì cô kia xông tới, cứ thế hai cô cãi nhau, đánh nhau càng về sau càng hung dữ hơn. Chịu không nổi, anh ta hét to:

- Đánh, đánh nhau mãi đi, các cô có nghe ta không, có ở với ta không hả.

Vừa hét, vừa lấy chân đạp làm đổ cả giường nhà người ta.

Giật mình thức giấc, tuy hai mắt vẫn chưa mở ra được anh ăn xin vẫn cố gượng ngẩng dậy tay hươ hươ nói:

- Xin ông không cần quan tâm, để mặc tôi, đây là việc nhà tôi đấy mà!

AI BẢO KHÔNG CÓ TRỘM

Có tên trộm ban đêm mò đến một nhà nghèo. Hai người nhà ấy đang nằm trên giường buồn bã vì cảnh nghèo khó. Bỗng nhiên nghe thấy tiếng kẹt cửa, người vợ vội nói nhỏ:

- Này anh, có trộm!

Người chồng huých nhẹ vợ một cái, nói thầm:

- Im. Đừng lên tiếng.

Tên trộm sau khi lách được vào nhà rồi, khe khẽ nhón chân đi từng bước trong nhà, tay sờ soạng mãi mới mò đến thùng gạo nhỏ. Hắn nghĩ: "Trộm một ít để ăn thì được đây, nhưng bê cả thùng đi thì không nên". Thế là hắn cởi áo khoác ngoài trải ra nền nhà để đổ gạo mang đi.

Hai vợ chồng chủ nhà giả bộ ngủ nhưng vẫn nhìn rõ từng động tác của tên trộm. Khi tên trộm trải chiếc áo khoác ngoài xuống chỗ trống trên nền nhà thì người chồng khe khẽ kéo chiếc áo ấy lên giường giấu đi. Tên trộm đổ sạch gạo ở thùng ra, nhưng quờ quạng không thấy áo đâu nữa.

Vào lúc ấy cô vợ trông thấy tên trộm đổ hết chỗ gạo để nấu bữa cơm duy nhất còn lại nên không kìm nổi nữa kêu to:

- Có trộm, trời ơi có trộm.

Nhưng người chồng thì thủng thảng nói:

- Cô hô hoán cái gì thế. Trộm đâu mà trộm?

Tên trộm sờ soạng mãi không tìm thấy áo, cuống lên, mồ hôi vã ra, bèn quên bémng là mình đang làm gì, lên tiếng cãi lại:

- Ai bảo không có trộm? Không có trộm thì áo khoác của ta đâu mà không thấy nữa hả?!

LẤY KHÍ THỂ ĐỂ CÃI NHAU

Một người đàn ông bước vào quán rượu nói:

- Trước khi cãi nhau, cho tớ một cốc rượu nào!

Cậu bán rượu đưa cho ông ta cốc rượu và bảo:

- Làm một cốc nữa, trước khi vào cuộc cãi nhau!

Thế là ông ta lại uống thêm cốc nữa. Cứ như thế khoảng 10 phút, cậu bán rượu lấy làm lạ, hỏi:

- Nhưng ông nói cãi nhau vì chuyện gì và bao giờ thì bắt đầu?

- Sắp rồi đây! - Người đàn ông ấy nói tiếp: Vì tao không có gì trả tiền rượu.

ANH THỌT RẤT HỢP VỚI CON

Con muốn tìm một bạn trai cao 1m75 đến 1m76 cơ. Tiểu Thanh nói với bà Vương.

Thế rồi chỉ vài ngày sau, bà Vương tìm được một cậu con trai theo tiêu chuẩn đó cho con gái. Vừa gặp mặt, Tiểu Thanh đã tức quá, hỏi bà Vương:

- Mẹ làm sao thế? Tại sao lại giới thiệu cho con một anh thọt?

Bà Vương nói:

- Thế chẳng phải con thích người cao 1m75 đến 1m76 là gì? Khi nó đứng bằng chân trái thì cao 1m75, còn khi đứng bằng chân phải thì cao 1m76 hợp quá rồi còn gì?!

THẦY HIỆU TRƯỞNG KHÔNG PHẢI LÀ CÁI GÌ

Một hôm thầy dạy địa lý lên lớp mang theo quả địa cầu. Buổi giảng ấy thầy hiệu trưởng cũng đến lớp dự nghe giảng. Thầy địa lý muốn cho không khí khi lên lớp có phần sinh động hơn, bèn hỏi học trò:

- Các em thấy trong lớp ta hiện nay có thêm cái gì nào?

- Có thêm thầy hiệu trưởng ạ!

Thầy giáo thấy các trò trả lời sai, liền chỉ quả địa cầu để gợi ý, thế là tự nhiên học trò đồng thanh đáp:

- Thầy hiệu trưởng không phải là quả địa cầu ạ!

CÁI CON QUỶ NÀY SẮP ĐÁNH RẮM

Thằng con trai một nhà giàu ở nhà mãi chịu không nổi, bèn đi ra ngoài làng chơi. Nhưng hắn lại không muốn nhiều người nhìn thấy rồi nói ra nói vào về hắn.

Ấy vậy mà một lão nông đang cày ruộng đã trông thấy và để ý đến hắn. Ông tỏ ra rất bức, lấy roi quất mạnh vào lưng trâu một cái, nhỏ một bãi nước miếng, rồi quất to: "Mày mù hay sao thế hả, tại sao cứ đi xiêu xiêu vẹo vẹo không đi thẳng đường hả!" Cậu con trai du đãng lang thang nọ biết là ông nói bóng nói gió ám chỉ mình, thế là nổi xung lên chạy đến chỗ ông lão định thanh toán với ông chuyện này.

Ông lão thấy hai tay hấn chống ngang lưng, ngó nhìn bờ ruộng như đang tìm hòn đá, nên ông cũng nghĩ cách. Sắp đến đầu bờ ruộng, đột nhiên ông dừng trâu lại, hai tay vốc bùn xoa kín vào đít trâu. Tay du đặng đặng trợn tròn con mắt chuẩn bị gây sự với ông, thì thấy ông xoa bùn vào đít trâu như vậy không nén nổi cười:

- Ông ơi! Ông làm gì thế?

Ông lão cười nhạt một tiếng, rồi nói:

- Lão đoán cái đồ súc sinh này nó sắp đánh rắm rồi, cho nên ta đắp bùn bịt đít nó lại để khỏi thôi đấy mà!

CÁI MẶT ĐÁNG BAO NHIÊU TIỀN

Bốn anh bạn đang cùng đi chơi, bỗng cùng trông thấy một đồng tiền trên đường. Thế rồi cả bốn cạu nhao nhao lên cãi nhau, tranh nhau không ai chịu ai, cuối cùng phải kéo nhau lên kêu trình quan huyện xét xử.

Quan huyện lại là một tên tham lam khét tiếng. Cho nên ngay từ đầu hấn đã tìm cách chiếm bằng được đồng tiền ấy. Mặt quan đảo quanh một lượt rồi nói:

- Các anh nói là các anh cùng nhìn thấy đồng tiền, vậy thì nay chỉ còn cách mỗi người trong các anh phải làm một bài thơ với đề thơ là chữ *cùng* (nghèo), ai làm thơ mà thể hiện được là nghèo nhất thì được nhận đồng tiền ấy.

Anh thứ nhất bèn tranh nói trước:

- Bẩm cụ lớn, tôi xin nói trước là tôi nghèo nhất ạ:

*Nhà mái cỏ lộ thiên
Bếp ngói không nửa viên
Ngày, gà không thóc nhặt
Đêm, chuột không mỗi rình*

Anh thứ hai nói:

- Tôi còn nghèo hơn anh ấy.

*Đất trời là nhà ta
Trăng làm nển soi sáng
Da ta đắp bụng ta
Giữ ấm thấu xương tủy*

Anh thứ ba nói:

- Tôi còn nghèo hơn cả anh ấy nữa:

*Đói rét trọn ba năm
Nước uống: sông suối đầy
Tưởng chết cái mạng này
Mong được đồng tiền ấy.*

Anh thứ tư nói:

- Tôi nghèo mới đáng thương chứ:

*Ba chục tuổi ở đời
Chưa từng thấy đồng tiền,
Vuông tròn hay dài ngắn
Đời khổ vì không tiền.*

Quan huyện nghe vậy, thấy hồng bát, khéo không thì mất tong đồng tiền, ông ta bèn nhanh tay nhót lấy đồng tiền cầm chắc trong tay, nói:

- Các anh không ai nghèo bằng ta:

*Xa nhà hai chục năm
Nhà thì phải trả rồi
Hiềm không đường xoay xở
Chờ mãi đồng tiền này.*

Bốn người nghe xong, chửi thâm hấn trong bụng.

Thế rồi họ nháy mắt nhau nói:

- Cụ lớn là vị quan tốt, mỗi người chúng tôi xin tặng quan lớn một câu thơ ạ.

Trương Tam nói: *Từ xa đến làm quan*

Lý Tứ nói: *Vì để có ăn, mặc*

Vương Ngũ nói: *Cần tiền, không cần mặt*

Triệu Lục nói: *Cái mặt đáng bao tiền.*

VÌ CỐ GÌ

Hai người say rượu đang la đà, ngựa ngáy chân tay mà không biết làm gì. Họ đang ngồi thì chợt thấy một người đàn ông đi qua. Một người liền nói:

- Này, hay mình cho thằng kia một trận đi?
- Nhưng vì cố gì mà đánh nó mới được chứ?
- Mình đang say rượu.
- Nhưng nhờ nó đánh lại mình thì sao?
- Đồ ngốc! Nó đánh lại mình vì cố gì mới được chứ?

TRONG MỘT NGÀY

Một người đàn ông dáng điệu mệt mỏi đến gặp bác sĩ:

- Thưa bác sĩ, tôi bị bệnh mất ngủ. Và khi ngủ tôi hay bị thức giấc.
- Được, được. Thế anh bị mấy lần trong một đêm?
- Không, không phải đêm, mà tôi bị thức giấc ba bốn lần trong một ngày.

LẤY VỢ CHỮA SẴN

Một người đàn ông nói với bạn:

- Sao anh lại có thể lười đến thế nhỉ? Suốt ngày chỉ nằm ngủ thôi. Bằng tuổi anh thì người ta đã có thể có một gia đình đàng hoàng, con cái khỏe mạnh. Anh không làm được như người ta hay sao?

Người lười trả lời:

- Vâng, anh nói thật đúng. Tôi rất muốn lấy vợ. Nhưng anh có thể tìm cho tôi một người đàn bà chữa sẵn rồi được không?

TAO GHÉT THẺNG ẤY NHẤT

Hai tên cao bồi đứng ngoài đường nhìn vào trong quán. Một tên nói với bạn:

- Mà có nhìn thấy cái thằng ngồi sau bàn đang chơi bài kia không?

- Thằng nào? - Tên kia hỏi - Bốn thằng đang chơi bài kia à?

- Cái thằng đang mặc quần bò đấy.

- Thì thằng nào mà chẳng mặc quần bò cơ chứ?
- Mà không biết à, cái thằng vừa đưa thuốc lá lên môi hút đấy!

- Cả bốn thằng đều hút thuốc như nhau cả!
- Mẹ kiếp, hôm nay mà làm sao ấy. Thôi đợi một lát, mà sẽ hiểu ngay bây giờ. Nói rồi, hắn liền rút súng ra bắn chết ba tên kia.
- Vừa dứt súng vào túi, hắn vừa nói:
- Đấy mà thấy rồi chứ, cái thằng còn lại kia kia.
- Ờ, ờ thấy rồi.. Nhưng nó làm sao kia.
- Đó là thằng tao ghét nhất.

NẾU NÓ LÀ VÀNG THẬT

Trong một trường học, cô giáo đang giảng bài cho học sinh về tính chất của kim loại. Cô giáo nói:

- Nếu bây giờ tôi bỏ chiếc nhẫn vàng này vào trong lọ a xít, các em hãy thử đoán xem nó có tan không?
- Thưa cô, không. - Một học sinh trả lời.
- Vì sao? - Cô giáo hỏi.
- Thưa cô, vì nếu nó có thể tan, thì cô đã không bỏ nó vào trong lọ a xít ạ.

CÓ TẬT GIẶT MÌNH

Trong giờ thi vấn đáp môn sử, một cô học trò rụt rè bước đến trước mặt một vị giáo sư. Giáo sư nói:

- Em ngồi xuống. Hãy nói cho tôi biết, ai là người đàn ông đầu tiên ...

Cô gái liền đứng phát dậy, đỏ bừng mặt và phản đối:

- Đó là chuyện đời tư của em, sao thầy lại hỏi trong cuộc thi này.

TÔI KHÔNG BIẾT

Trên chuyến tàu hỏa, một nhà bác học trẻ tuổi ngồi đối diện với một người nông dân. Để giết thời gian, nhà bác học trẻ nói:

- Này bác, tôi với bác chơi trò này đi. Hai người chúng ta sẽ đố nhau. Ai không đoán được sẽ phải trả tiền.

- Tôi ít tiền lắm. - Người nông dân trả lời.

- Không sao, tôi sẽ chấp bác. Nếu bác không đoán được, sẽ mất mười đồng. Còn nếu tôi không

đoán được, sẽ mất cho bác một trăm đồng.

Người nông dân đồng ý. Nhà bác học trẻ ra câu đố trước.

- Bác hãy cho biết, giải Ngân Hà có bao nhiêu vì sao?

Người nông dân không nói gì và đặt mười đồng lên bàn. Nhà bác học trẻ cầm tiền và đắc chí hỏi tiếp:

- Câu thứ hai: nguyên tử là gì?

Người nông dân lại đặt tiếp mười đồng nữa lên bàn. Nhà bác học trẻ cho tiền vào túi, nói tiếp:

- Câu thứ ba: Mặt trời nóng bao nhiêu độ?

Người nông dân lẳng lặng lấy tiền đưa cho nhà bác học trẻ.

- Bây giờ đến lượt bác - Nhà bác học trẻ nói.

- Tôi đố anh, - Người nông dân chậm rãi - con gì lên núi bằng ba chân và xuống núi bằng hai chân?

Nhà bác học trẻ suy nghĩ một hồi lâu nhưng không đoán được. Cuối cùng đành rút một trăm đồng đưa cho người nông dân và hỏi:

- Thưa bác đấy là con gì ạ?

Người nông dân lắc đầu và mỉm cười:

- Tôi không biết!

ĐÃ CÓ THẦN ĐÂY Ạ

Ngày hè Vua đang ngồi hóng mát ngoài sân thì bị một đàn ruồi vo ve quấy nhiễu. Vua không hài lòng, quay ra hỏi quan cận thần:

- Xứ ta trị vì có chỗ nào không có ruồi không?

- Tâu bệ hạ - Quan cận thần đáp - ở đâu có người thì ở đó ắt có ruồi ạ.

- Khanh nói không đúng rồi - Vua quát - Trẫm được biết nhiều nơi không có người mà vẫn có ruồi.

- Không phải thế ạ! - Quan cận thần mau miệng cãi.

- Nếu lời ta mà đúng thì sao?

- Thần xin nhận một trăm roi phạt. Nhưng nếu thần đúng thì sao ạ?

- Thì khanh sẽ được nhận một trăm đồng vàng?

Vua và quan đều đã đánh cuộc như vậy. Một hôm cả hai đều cùng tới một khu rừng hẻo lánh không một dấu chân người để săn bắn. Nhà Vua dừng chân nghỉ và cho gọi quan cận thần tới, hỏi:

- Ta thấy ở đây có ruồi nhưng làm gì có người?

- Nếu nhà Vua không chịu nhận mình là người thì đã có thần là người đây ạ.

Nhà vua bật cười và bỏ ra một trăm đồng vàng

thường cho quan cận thân, mặc dầu người chẳng vui về gì.

NGUY TRANG

Chỉ huy gọi một anh lính trẻ lên để khiển trách:

- Vì sao trong đợt hội thao vừa rồi, đồng chí lại làm lộ trận địa mai phục của quân ta, không những thế còn mắng nhiếc, xỉ nhục, thậm chí còn xuýt hành hung hai người dân địa phương.

Anh lính trẻ thanh minh:

- Thưa chỉ huy, thực hiện nhiệm vụ được giao, em đã nguy trang thành cái gốc cây. Đôi "người địa phương" ấy dẫn nhau đến ngồi dưới gốc cây. Đầu tiên chúng nói chuyện anh anh em em, chim xa tổ lá xa cành, rồi thề non hẹn biển... Mặc dù phải nghe toàn điều bố láo, lừa đảo nhưng em vẫn một mực nín nhịn, quyết không làm lộ trận địa của ta. Sau đó đến màn ôm ấp, vuốt ve, hôn hít, rồi đòi hỏi này nọ. Mặc dù bản thân cũng rất bị kích động, em vẫn quyết không làm lộ trận địa. Nhưng đến lúc thằng dân địa phương dở con dao díp ra va định khắc tên con "dân địa phương" vào mông em thì em không thể chịu đựng thêm được nữa...

NHẬT KÝ

Nàng: - Hôm qua anh xem trộm nhật ký của em phải không?

Chàng: - Sao em biết?

Nàng: - Em đọc thấy ở trong nhật ký của anh!

CHÍNH VÌ THẾ

Nàng: - Anh yêu, thật buồn khi anh đi xa!

Chàng: - Đừng nghĩ ngợi, anh sẽ trở về sớm hơn em tưởng!

Nàng: - Vâng, chính vì thế...

SAU LỄ CƯỚI

Cha khuyên con:

- Hãy lấy vợ đi! Cô ấy sẽ san sẻ mọi nỗi phiền muộn và khó khăn của con!

- Nhưng con không có nỗi phiền muộn hay khó khăn gì cả!

- Rồi con sẽ có, con ạ. Ngay sau lễ cưới thôi!

TẾT MÀ

Nàng nói với người yêu:

- Thôi! Mua bấy nhiêu đủ rồi. Đi đến đâu cũng nghe "Tết mà, Tết mà..." Cứ nói như vậy để tăng giá vô tội vạ!

- Có gì đâu em, Tết mà... Tết cái gì cũng tăng hơn ngày thường chứ!

Sau đó chàng chở nàng về nhà, hôn nàng từ biệt:

- Chúc em ngủ ngon, anh về. Mai gặp sớm nhé!

- Anh chưa về được đâu!

- Có chuyện gì thế em?

Nàng ấp a, ấp úng:

- Tết mà...

KHÔNG DÁM GIỮ

Sau một giờ nghe chàng tán tỉnh, nàng nói:

- Anh có muốn đi chơi không?

Được lời như cởi tấm lòng, chàng mừng rỡ:

- Muốn lắm chứ.

Nàng mệ nói:

- Vậy thì anh đi đi, em không dám giữ!

CON TRAI VÀ CON GÁI

Nàng: - Con trai các anh hay nói với nhau những gì?

Chàng: - Thì cũng toàn chuyện con gái hay nói với nhau!

Nàng: - Eo ơi, bậy thế.

ANH LÀ NGƯỜI ĐẦU TIÊN

- Em thân yêu, hãy thề và nói rằng anh là người đầu tiên, đúng không?

- Đương nhiên, anh yêu! Nhưng em thường tự hỏi, câu hỏi có quan trọng gì đâu mà người đàn ông nào cũng quan tâm?

NGHE NÓI

- Nghe nói bạn đã nhận lời lấy anh ta phải

không? Anh ta có tình cờ nhắc đến việc ấy trước đây như đã từng ... hôn với mình không?

- Không! Anh ấy chỉ nói rằng trước đây có làm nhiều việc rồ dại!

DIỄN ĐẠT BẰNG TẶNG VẬT

- Anh yêu em vô cùng, đến nỗi ngôn ngữ bất lực, không thể nào diễn đạt nổi ...

- Khó gì đâu! Diễn đạt bằng tặng vật cũng được, anh ạ?

TRẺ CON

Mẹ của một cô gái tìm cho cô một bé trai để làm bạn. Hai cô cậu chơi trò "gia đình". Đứa thì gọi "bố, bố", đứa thì gọi "mẹ, mẹ", rồi "ông" "bà", "anh", "em" rất vui vẻ. Một lát sau, cô bé gái chạy đi tìm mẹ buồn rầu nói:

- Mẹ ơi, thôi về nhà đi. "Ông xã" con đái ướt cả quần rồi.

HỎI MẸ

Vừa học xong bài sinh vật, cậu bé chạy lại hỏi bố.

- Bố ơi, tại sao chỉ có muỗi cái mới đốt và hút máu người thôi hả bố?

- Ồ... ờ! Cái đó hỏi mẹ thì rõ hơn con ạ!

CHỖ SẠCH NHẤT

- Đố con biết chỗ nào sạch nhất ở trong nhà mình?

- Túi áo của cha, mẹ ạ.

- Ôi,... sao lại thế?

- Con vẫn thấy mẹ giặt túi áo của cha mỗi khi cha đi làm về!

ĐIỀU KHÓ KHĂN

- Bố nghe mẹ nói là con không bao giờ chịu nghe lời mẹ, đúng không?

- Dạ... dạ con...

- Đừng quanh co! Bố chỉ muốn biết: tại sao con làm được điều cực kỳ khó khăn ấy?

CẢ HAI

- Anh cưới nàng chưa? Hay vẫn còn tự nấu cơm, gánh nước, giặt đồ?

- Cả hai!

NGÀY CUỐI CÙNG

- Tại sao cậu buồn thế?

- Vợ tôi thế sẽ không nói chuyện với tôi một tuần!

- Tuyệt vời! Anh còn kêu ca gì nữa?

- Hôm nay là ngày cuối cùng của cái tuần yên ổn ấy!

CÂU TRẢ LỜI CỦA NGƯỜI CHA

Một cậu bé hỏi cha mình:

- Ba ơi! Sao ba lại lấy má hờ ba?
- Người cha nhìn con rồi thở dài:
- Cả mày cũng hỏi thế ư con?

KHÔNG THỂ CÓ

Cô hướng dẫn viên du lịch nói:

- Nơi đây, người ta đã đốt xác mù phù thủy cuối cùng trên thế gian.
- Không đúng! - Một ông khách liếc nhìn vợ và lẩm bầm - Làm gì có chuyện đó!

KẾ HOẠCH HÓA

Hai người bạn tâm sự:

- Không hiểu sao vợ tớ đi kế hoạch hóa gia đình rồi mà vẫn có bầu!
- Vậy còn đỡ. Chính tớ đi kế hoạch mà vợ tớ vẫn có bầu mới tức chứ!

TUẦN ĐẦU TIÊN

Thấy chồng mua một đôi giày mới đã lâu mà vẫn thấy còn để nguyên trong hộp, nên vợ hỏi:

- Sao không thấy anh đi giày?

- Ngày mai có thể đi được rồi. Ông bán hàng có nói trước với anh là tuần đầu tiên giày sẽ đi hơi chật...

KỂ NỐT CÂU CHUYỆN

Lúc chồng đi làm, cậu con trai lên bốn nói với mẹ:

- Lúc mẹ đi vắng, bố đưa chị sen lên gác và ...

Mẹ cậu ngăn lại, bảo:

- Để tối lúc bố về, con hãy kể nốt.

Trong bữa ăn tối hôm đó, bà ta nói:

- Nào con, bây giờ con có thể kể nốt câu chuyện.

- Vâng, bố đưa chị sen lên gác và làm giống như mẹ làm với bác Bobby lúc bố đi câu cá ấy.

TIẾT KIỆM VÀ BỦN XỈN

- Cha ơi, tiết kiệm và bủn xỉn có gì khác nhau?
- Trời ơi!... Khi cha tự mình hạn chế chi tiêu thì mẹ bảo là cha "tiết kiệm"! Còn khi cha khuyên mẹ tần tiện chi tiêu thì mẹ bảo cha là... "bủn xỉn"! Con hiểu chưa?

BÀI ĐƯỢC ĐĂNG

Tháng trước, vợ tôi quyết định tôi phải trở thành nhà văn. Muốn vậy, tôi phải có bài đăng báo. Nàng bắt tôi mỗi ngày phải dành vài tiếng để sáng tác. Nhằm khuyến khích tài năng... sồn sồn, nàng ra điều kiện: có bài đăng báo mới được... chung chăn! Do vậy, tháng nay, tôi chịu cảnh "chăn đơn gối chiếc".

Cho đến ngày hôm qua, tự nhiên nàng ôm gối qua giường của tôi. Tôi mừng rỡ hỏi:

- Bài được đăng rồi hả?
- Chưa... nhưng mà... lạnh!

Chàng và nàng nghĩ ra cách tiết kiệm là mỗi lần "mi" nhau một cái thì chàng đưa tặng nàng một tờ giấy bạc năm chục và bỏ vào heo đất. Tới cuối năm, nàng đập lợn, chàng đứng bên cạnh tủm tỉm cười. Rồi bỗng nhiên chàng dần mặt ra khi thấy lẫn trong đồng giấy bạc năm chục lại có cả tờ một trăm. Chàng ngạc nhiên hỏi:

- Nàng em, sao lại có cả giấy một trăm?
- Bộ anh tưởng ai cũng keo như anh sao?

THẤT HỨA

- Con đã hứa với cha rằng, hôm nay con sẽ học thuộc bài, vậy mà con vẫn bị điểm kém, tại sao lại như vậy?

- ...

- Con đã hứa rằng, nếu con không thuộc bài thì cha sẽ phạt con thật nặng.

- Vâng, nhưng con đã không giữ đúng lời hứa! Vậy cha cũng không nên giữ lời hứa với con nữa!

THẮC MẮC CỦA BÉ

Một hôm, bé bỗng hỏi mẹ:

- Mẹ ơi, ai sinh ra con? Có phải mẹ sinh ra con không?

Rồi chẳng đợi mẹ trả lời, bé tự nói:

- Đúng là mẹ rồi. Nếu bố sinh ra con thì con đã có râu! Cha chẳng có ích gì!

Và rồi, bé chợt nghĩ rằng em trai của bé cũng do mẹ sinh ra, bé lẩm bẩm một mình:

- Đến em trai cũng do mẹ sinh ra thì cần cha để làm gì nhỉ?!

KHÔNG CHỊU NỔ

Bác sĩ khuyên một bệnh nhân mất ngủ:

- Trước lúc đi ngủ, anh hãy đếm một mạch từ 1 tới 1000. Nếu không thấy ngủ được thì mấy ngày sau lại tới tìm tôi.

Lần tới khám sau, người bệnh nói:

- Thưa bác sĩ, tôi kiên trì đếm tới 400 mà chịu không nổi, phải dậy uống một cốc cà-phê để tỉnh táo mới đếm nổi đến 1000!

MỤC LỤC

• Vui một chút	5
• Không can thiệp	5
• Mẹ không cho phép	6
• Say	6
• Chó điên da	7
• Lấy vợ mà vẫn còn...rin	7
• Súng sẵn	10
• Gạt tàn	11
• Khoe	11
• Thói xấu	12
• Anh hai vợ	12
• Ôi tình yêu!	14
• Các mặt	16
• Vì nó là con lừa	17
• Tưởng lầm	18
• Cân lại	18
• Ai đang nói đây	19
• Anh yêu, anh quý	19
• Con lừa	20
• Vợ tôi bắt	20
• Kèn	21
• Đỡ đê	22
• Gãy không khí	23

• Tiên phạt	24
• Tội “hắt hơi”	25
• Đỗ thầy dạy	25
• Thói quen nghề nghiệp	26
• Qua mắt	27
• Cầm, chuộc	27
• Trả lời vấn tất	28
• Anh thật là thánh	29
• Bộ râu của phú ông	30
• Thật thà	33
• Tình yêu bất tử	33
• Tất nhiên	33
• Nhanh trí	34
• Chả đại nữa	34
• Chồng ơi là chồng	35
• Cuộc tham quan vườn thú	35
• Cả bây giờ tôi cũng muốn	37
• Tự bạch	37
• Vênh	38
• Và một tháng lương	38
• Bít tết đá	39
• Nếu thế thì...	39
• Đáng chờ đợi lắm chứ	40
• Không được đâu	40
• Đếm cái đã	41

• Thế nào là tuần trăng mật	42
• Đã muộn	42
• Tên âu yếm	42
• Phạt gấp nhiều lần	43
• Thiếu văn hóa	44
• Không nhìn mặt	44
• Bẻ bót	45
• Thử hay thật	45
• Đổi vợ	46
• Người điều khiển	46
• Mai anh sẽ mua	47
• Đề xuất và lựa chọn	47
• Không sợ	48
• Tức và tiếc	48
• Mình là ai nhỉ	49
• Giống mà lại khác	49
• Lý do	50
• Tội gì	51
• Ngôn ngữ nghề nghiệp	51
• Cha, mẹ và hôn nhân	52
• Kết nghĩa	52
• Công dụng của cái tai	52
• Thầy giáo	53
• Nghiên cứu của triết học	53
• Trả đũa	54

• Trượt là đáng lắm	55
• Tôi thì không	56
• Thích tất sợi bông	56
• Bệnh viện tâm thần	57
• Bọn gà ngu xuẩn	58
• Nói khoác gặp nhau	59
• Đàn ông là bản nháp	59
• Bệnh nghề nghiệp	60
• Máy loại đàn ông	60
• Nịnh ngu	61
• Hoá ra là...	61
• Sếp đi học	62
• Sập bẫy	62
• Vụng chèo, khéo chống	62
• Bớt nhiều rồi!	63
• Buồn quá!	63
• Không can, tôi còn uống đến sáng	64
• Bức tường	65
• Nhưng anh uống	65
• Lý do say	65
• Cùng say cả	66
• Nhanh hơn	66
• Lựa chọn	67
• Cần uống bao nhiêu	67
• Đầy	68

• Nghệ thuật bán hàng	68
• Khoe	69
• Cảnh sát bị hồ	69
• Quen mồm	70
• Vẫn là quen mồm	70
• Sai mà đúng, đúng mà sai	71
• Chân tình ở đâu	72
• Cửa ai	72
• Lý sự	73
• Lấy đâu ra	73
• Phao câu đâu rồi	74
• Chớ vội phẩn khởi	75
• Bí quyết buôn bán	76
• Thử xem anh có sợ vợ không	76
• Biết tổng lòng vợ	76
• Cách giảm béo	78
• Cha nào con nấy	79
• Cái nạn trong giấc ngủ	79
• Ai nói người đó phải trả tiền	80
• Đáng tiếc, muộn mất rồi	81
• Xem kịch	82
• Bà chủ nhà trọ thích đời	82
• Lý lẽ anh lười	84
• Không được rồi	85
• Chúc bác cũng vậy	85

• Việc riêng	86
• Ai bảo không có trộm	87
• Lấy khí thế để cãi nhau	88
• Anh thọt rất hợp với con	89
• Thầy hiệu trưởng không phải là cái gì	89
• Cái con quý này sắp đánh rắm	90
• Cái mặt đáng bao nhiêu tiền	91
• Vì cố gì	94
• Trong một ngày	94
• Lấy vợ chưa sẵn	95
• Tao ghét thằng ấy nhất	95
• Nếu nó là vàng thật	96
• Có tật giật mình	97
• Tôi không biết	97
• Đã có thân đây ạ	99
• Nguy trang	100
• Nhật ký	101
• Chính vì thế	101
• Sau lễ cưới	101
• Tết mà	102
• Không dám giữ	102
• Con trai và con gái	103
• Anh là người đầu tiên	103
• Nghe nói	103
• Diễn đạt bằng tặng vật	104

• Trẻ con	104
• Hỏi mẹ	105
• Chỗ sạch nhất	105
• Điều khó khăn	105
• Cả hai	106
• Ngày cuối cùng	106
• Câu trả lời của cha	106
• Không thể có	107
• Kế hoạch hóa	107
• Tuần đầu tiên	108
• Kể nốt câu chuyện	108
• Tiết kiệm và bủn xỉn	109
• Bài được đăng	109
• 50 và 100	110
• Thất hứa	110
• Thắc mắc của bé	111
• Không chịu nổi	111

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA – THÔNG TIN
43 LÔ ĐỨC, HÀ NỘI

100 TRUYỆN TIỂU LÂM CHỌN LỌC

Chịu trách nhiệm xuất bản:
Lê Tiến Dũng

Biên tập: Ban biên tập
Bìa: Minh Tân
Sửa bản in: Hải Yến

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HOÀ - THÔNG TIN

1000 ĐƯỜNG HANG

100 Truyện Tiểu Lâm Việt Nam

Chịu trách nhiệm xuất bản
LÊ TIẾN DŨNG

Biên tập: **VŨ THANH VIỆT**
Vẽ bìa: **MINH TÂN**
Trình bày: **HAI YẾN**

LIÊN KẾT XUẤT BẢN
NHÀ SÁCH MINH THANG
ĐỊA CHỈ: SỐ 8 ĐƯỜNG LƯƠNG THẠCH KIỆT
ĐT: 043 9997777 - FAX: 043 2661133
Email: nhaxuatsan@minhthang.vn

In số lượng 2.000 cuốn khổ 13 x 19 cm

Tại Công ty Cổ phần In & TM X P&H

Số ĐKKHXB-157 - 2012/CXB-47/06-06/VH TT

In xong và nộp lưu chiểu năm 2011